การศึกษาอิทธิพลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือนของดินเหนียวอ่อนภายใต้สภาพ ระบายน้ำ

นาย<mark>จตุรงค์</mark> ทองจารุแข

พูนยาทยทาพยากา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2553 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF INFLUENCE OF STRESS PATH ON SHEAR WAVE VELOCITY OF SOFT CLAY UNDER DRAINED CONDITION

Mr.Jaturong Thongjarukae

สูนย์วิทยุทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering Program in Civil Engineering Department of Civil Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn University Academic Year 2010 Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาอิทธิพลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน		
	ของดินเหนียวอ่อนภายใต้สภาพระบายน้ำ		
โดย	นายจตุรงค์ ทองจารุแข		
สาขาวิชา	วิศวกรรมโยธา		
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. ฐิรวัตร บุญญะฐี		

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญสม เลิศหิรัญวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

-2 Mirsty AD ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวี ธนะเจริญกิจ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.รูรวัตร บุญญะรู้)

Umma Intalen nossunos

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ เดชวรสินสกุล)

กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สยาม ยิ้มสิริ)

จตุรงค์ ทองจารุแข : การศึกษาอิทธิพลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือนของดิน เหนียวอ่อนภายใต้สภาพระบายน้ำ (A STUDY OF INFLUENCE OF STRESS PATH ON SHEAR WAVE VELOCITY OF SOFT CLAY UNDER DRAINED CONDITION) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ. ดร.ฐิรวัตร บุญญะฐี, 73 หน้า.

งานวิจัยนี้เป็นการดัดแปลงเครื่องทดสอบสามแกนที่มีอยู่เดิมให้สามารถควบคุมวิถีของ หน่วยแรงด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถควบคุมแรงดันน้ำและมอเตอร์โดยตัดสินจาก สัญญาณป้อนกลับเชิงไฟฟ้าที่ได้จากมาตรวัดชนิดต่างๆ เครื่องมือดังกล่าวถูกนำไปใช้ในการศึกษา ผลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือนในดินเหนียวอ่อนสร้างใหม่โดยการวัดความเร็วคลื่น เฉือนในระหว่างการทดสอบภายใต้วิถีหน่วยแรง 3 แบบที่มีจุดเริ่มและจุดสิ้นสุดเหมือนกัน

จากผลการทดสอบพบว่าวิถีหน่วยแรงมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความเร็วคลื่นเฉือน และความเร็วของคลื่นเฉือนมีความสัมพันธ์แบบเลขซี้กำลังกับความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') และ ความเค้นเบี่ยงเบน (q) โดยความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ยมีอิทธิพลต่อความเร็วคลื่นเฉือนมากกว่า ความเค้นเบี่ยงเบนในทุกวิถีหน่วยแรง และได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง G = f(F(e), P') พบว่า ค่าโมดูลัสเฉือนแปรผันตามพังก์ชันของอัตราส่วนช่องว่างและความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย นอกจากนี้ ยังพบอีกว่าช่วงทำการเฉือนตัวอย่างที่ความเค้นเบี่ยงเบนสูงในขณะที่ความเค้นเฉลี่ยต่ำและความ เค้นเบี่ยงเบนสูงในขณะที่ความเค้นเฉลี่ยสูง ค่าความเร็วคลื่นที่วัดได้มีแนวโน้มไม่สอดคล้องกัน ซึ่ง สันนิษฐานว่าในขณะทำการทดสอบไม่สามารถควบคุมอัตราการคายน้ำได้อย่างสมบูรณ์จึงทำให้ เกิดการอัดตัวคายน้ำอยู่ในขณะที่เฉือนตัวอย่างจึงต้องมีการปรับปรุงต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา	
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	
ปีการศึกษา 2553	

ลายมือชื่อนิสิต	อยารอด์ ของอาภาย
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษ	หาวิทยานิพนธ์หลัก

5070232121 : MAJOR CIVIL ENGINEERING

KEYWORDS : STRESS PATH / SHEAR WAVE VELOCITY / TRIAXIAL APPARATUS JATURONG THONGJARUKAE : A STUDY OF INFLUENCE OF STRESS PATH ON SHEAR WAVE VELOCITY OF SOFT CLAY UNDER DRAINED CONDITION. ADMSOR : ASSOC.PROF. TIRAWAT BOONYATEE, D.Eng, 73 pp.

In this study, the effects of stress path on shear wave velocity of clay, a number of modifications were made on an existing triaxial apparatus. A computer program is used to automatically control pore pressure and driving motor of the apparatus based on feedback signals from various transducers. By modified apparatus, reconstitute clay specimens were tested under three different stress-paths having same origin and destination.

From the results, stress path influenced to shear wave velocity and shear wave velocity have exponent relationship with main effective stress (P') and deviation stress. Main effective stress have more influenced than deviation stress in every stress path. For G = f(F(e), P'), shear modulus varied with function of void ratio and effective stress. Moreover, shear wave velocity trends were not consisted at shear phase which high deviation stress and low main effective stress and high deviation stress and high main effective stress. Assume that at shear phase cannot controlled the perfect consolidation, it caused the consolidation during shear test. So, it's should be improved shear phase later.

Department CIVIL ENGINEERING

Field of Study.....CIVIL ENGINEERING

Academic Year...2010.....

Advisor's Signature...

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิรวัตร บุญญะฐี อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำปรึกษา แนะแนวทางในการพัฒนาเครื่องทดสอบ ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาสละเวลาและให้คำแนะนำ รวมทั้งข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งใน การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ พี่น้อง สาขาวิศวกรรมปฐพี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ กำลังใจและเป็นมิตรที่ดี รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในห้องปฏิบัติการปฐพีกลศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้ความ ช่วยเหลือและอำนวยควา<mark>มสะดวกในการทุดสอบในห้องปฏิบัติกา</mark>รด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ คงมีวันนี้ไม่ได้หากไม่มีบุคคลทั้งสองท่านนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา – มารดา ที่ให้การสนับสนุนและอ<mark>ดทนส่งลูกเรียนด้วยความยากลำบากจนส</mark>ำเร็จการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทยง				
บทคัดย่อภาษาอังกฤษจ				
กิตติกรรมประกาศฉ				
สารบัญช				
สารบัญตารางญ				
สารบัญภาพฏ				
าเทที่ 1 าเทาบ้า				
1 1 ความเป็นบานคะความสำคัญของปัญหา 1				
1.2 กัตกประสงค์ของงาบกิลัย				
1.2 งกลุ่มของอาการเกิดัย				
1.3 บบบเบทบบงงานวาบ 1.4 ประโยสบ์ที่ดาดก่าดะได้รับ				
1.5 กิลีดำเบินการกิจัย				
บทที่ 2 ทฤษฏีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้ <mark>อง</mark> 4				
2.1 บทน้ำ4				
2.2 ค่าโมดูลัสของดิน (Soil Modulus)5				
2.3 พฤติกรรม Stress – Strain ของดิน6				
2.4 ลักษณะพฤติกรรมของโมดูลัสแบบเฉือน ที่ระดับ ความเครียดต่าง				
2.5 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อโมดูลัสแบบเนือน9				
2.6 วิธีการวัดค่า Modulus ในวิธีต่าง ๆ10				
2.6.1 วิธีการวัดค่า Modulus ที่ Large Strain Levels				
2.6.2 วิธีการวัดค่า Modulus ที่ Small Strain Levels				
2.6.3 วิธี Hardin Resonant Column Test15				
2.6.4 Drnevich Resonant Column Test15				
2.6.5 Ultra Sonic Shear Wave Velocity Measurement16				
2.6.6 CyclicTest16				
2.6.7 วิธีการวัดค่า Modulus ที่ Small Strain19				
2.7 การวัดค่า Shear Modulus ในสนาม22				

2.7.1 Rayleigh Wave Velocity Surey	22
2.7.2 Seismic Refraction Survey	.22
2.7.3 Down Hole Test	23
2.7.4 Cross Hole Test	24
2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับดินเหนียวสร้างใหม่	.25
บทที่ 3 ขั้นตอนและวิธีดำเนินงานวิจัย	29
3.1 การดัดแปลงเครื่อง <mark>ทดส</mark> อบแรงอัดสามแกน	.29
3.2ส่วนของเครื่องมือ <mark>และอุปกรณ์หลักที่ใช้ประกอบเค</mark> รื่องทดสอบสามแกน	29
3.2.1 อุปกร <mark>ณ์รับส่งสัญญาณและมาตรวัดต่าง</mark>	29
3.2.2 อุปก <mark>ณ์ที่ใช้ในการตรวจวัดความเร็วคลื่น.</mark>	.33
3.3 การติดตั้งแผ่น Bender Element กับเครื่องทดสอบ	35
3.4 ส่วนของโปร <mark>แกรมคอมพิวเตอร์เพื่อ</mark> ควบคุมวิถีของหน่วยแรง	37
3.5 การควบคุมวิถีหน่วยแรง (Control Stress Path)	39
3.6 การเตรียมตัวอย่ <mark>างการทดสอบ</mark>	.40
3.7 ขั้นตอนการทดสอ <mark>บ</mark>	41
3.7.1 การเตรียมตัว <mark>อย่างสำหรับทดสอ</mark> บ	41
3.7.2 <mark>การเตรียมเครื่องมือทดสอบและจัดตัวอย่างในเครื่องทดสอบ</mark>	.41
3.7.3 ขั้นตอนการทำให้ตัวอย่างดินอิ่มตัว (Saturation)	43
3.7.4 วิธีการวัดความเร็วของคลื่นความเค้น (Shear wave measurement)	45
3.7.5 ขั้นตอนการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรง	.46
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลการทดสอบ	47
4.1 บทน้ำ	47
4.2 คุณสมบัติทางวิศวกรรมขั้นพื้นฐานระหว่างรุ่นของดินเหนียวสร้างใหม่	47
4.3 ผลการพัฒนาโปรแกรมเพื่อควบคุมเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนและการตรวจวัด	3
ค่าความเร็วคลื่นเฉือนด้วยระบบอัตโนมัติ	48
4.4 ผลกระทบของวิถีหน่วยแรงต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือน(Shear Wave Velocity)	.51
4.5 ความสัมพันธ์ทางอิมไพริกัล	66
บทที่ 5 สรุปผลการทดสอบและข้อเสนอแนะ	.70
5.1 บทน้ำ	70

หน้า

5.2 ผลการดัดแปลงเครื่องทดสอบสามแกน70
5.3 ค่าความเร็วคลื่นเฉือนแบบควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบต่างๆตามเร็วคลื่นเฉือนแบบควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบต่างๆ
5.4 ข้อดี-ข้อเสีย ในการหาค่าความเร็วคลื่นเฉือนด้วยเบนเดอร์อิลิเมนต์
5.5 ข้อเสนอแนะ71
รายการอ้างอิง
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน้า

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติของดินและวิธีการหาคุณสมบัติที่ Strain ต่าง ๆ	10
ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการดูดอากาศออกจากตัวอย่างเพื่อให้ตัวอย่างดินอิ่มตัวด้วยน้ำ	43
ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบคุณสมบัติพื้นฐานในแต่ละรุ่นของดินเหนียวสร้างใหม่	48
ตารางที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์แบ <mark>บเลขชี้กำลังของ</mark> <i>p</i> ่ และ <i>q</i> ต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือน	69

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 2.1	ความสัมพันธ์ระหว่างค่าโมดูลัสแบบไม่ระบายน้ำกับค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบไม่	
	ระบายน้ำที่ขึ้นกับค่าดัชนีความเหลวและ OCR	6
ภาพที่ 2.2	ความสัมพันธ์ระหว่าง C _u กับ G	7
ภาพที่ 2.3	ความสัมพันธ์ระหว่าง I _p กับ G ⁵⁰ /C ₀	7
ภาพที่ 2.4	แสดงค่าของ G ใน <mark>ช่วง Stra</mark> in ต่าง ๆ	8
ภาพที่ 2.5	แสดงช่วงของ <mark>Strain ที่เหม</mark> าะสมในการทดสอบวิธีต่างๆย	8
ภาพที่ 2.6	้ลักษณะของแรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีคลื่ <mark>นความเค้นมากระท</mark> ำ	11
ภาพที่ 2.7	Longitudinal Elastic Wave in a Bar	12
ภาพที่ 2.8	Torsional Waves in a Bar	14
ภาพที่ 2.9	Resonant Column Test Apparatus Hardin & Richart, 1963 (a) For Torsional	
	Vibration (b) For Longitudinal Vibration	15
ภาพที่ 2.10	Resonant Column Test Apparatus	16
ภาพที่ 2.11	Cyclic Simple Shear Test.	17
ภาพที่ 2.12	การคำนวณหาโมดูลัสแบบเฉือนและ Damping Ratio จาก Hysteresis Loop	17
ภาพที่ 2.13	Cyclic Triaxial Test	18
ภาพที่ 2.14	การคำนวณหา Young's Modulus และ Damping Ratio จาก Hysteresis Loop	18
ภาพที่ 2.15	เบนเดอร์อิลิเมนต์	29
ภาพที่ 2.16	แสดงวิธีการเคลือบ Bender Element ด้วย Epoxy	20
ภาพที่ 2.17	แสดงวิธีการต่อวงจรการทดสอบด้วย Render Element	20
ภาพที่ 2.18	Down Hole Method	24
ภาพที่ 2.19	Cross Hole Test	25
ภาพที่ 2.20	Seismic Con Penetration apparatus	26
ภาพที่ 3.1	อุปกรณ์ที่ใช้รับและส่งสัญญาณทางไฟฟ้า NI cRIO 9073	29
ภาพที่ 3.2	ดิจิตอลมอเตอร์	30
ภาพที่ 3.3	ใหลดเซลล์	30
ภาพที่ 3.4	อุปกรณ์วัดการเคลื่อนตัวในแนวแกน (LVDT)	31
ภาพที่ 3.5	มาตรวัดแรงดันน้ำ (Cell Pressure)	31

	١	หน้า
ภาพที่ 3.6	มาตรวัดการเปลี่ยนแปลงปริมาตรน้ำน้ำ (Volumetric transducer)	32
ภาพที่ 3.7	อุปกรณ์ควบคุมแรงดันน้ำ (Cell &BackPressure)	32
ภาพที่ 3.8	อุปกรณ์ลบสัญญาณรบกวน	33
ภาพที่ 3.9	แผ่น Bender Element	33
ภาพที่ 3.10	Amplifier	34
ภาพที่ 3.11	National Instruments NI 6120 cart	34
ภาพที่ 3.12	(ก) แสดงการต่อว <mark>งจรตัวกำเนิดสัญญาณ (X-p</mark> ole) (ข)แสดงการต่อวงจรตัวรับ	
	สัญญาณ (Y-pole)	35
ภาพที่ 3.13	(ก) แสดงการต่อวงจรตัวกำเนิดสัญญาณ (X-pole) (ข)แสดงการต่อวงจรตัวรับ	
	สัญญาณ (Y <mark>-</mark> pole)	36
ภาพที่ 3.14	รายละเอียดการทำงานของเครื่องทดสอบสามแกนที่ได้ดัดแปลงขึ้น	36
ภาพที่ 3.15	เครื่องทดสอบสามแกนที่พัฒนาขึ้น	37
ภาพที่ 3.16	โปรแกรมควบคุมวิถ <mark>ีหน่วยแรง</mark>	38
ภาพที่ 3.17	โปรแกรมหาคว <mark>ามเร็ว</mark> คลื่น	38
ภาพที่ 3.18	วิถีหน่วยแรงของก <mark>ารทดสอบแบบต่าง ๆ</mark>	39
ภาพที่ 3.19	การเตรียมตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่	40
ภาพที่ 3.20	ตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ รุ่นที่ 1	41
ภาพที่ 3.21	วิธีการทำตัว <mark>อย่างดินให้อิ่มตัวด้วยน้ำ</mark>	44
ภาพที่ 3.22	แผนผังการต่อวงจรการทดสอบด้วย Bender Element	45
ภาพที่ 4.1	แสดงผลการควบคุมวิถีหน่วยแรงของดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น A	19
ภาพที่ 4.2	แสดงผลการควบคุมวิถีหน่วยแรงของดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น B	19
ภาพที่ 4.3	แสดงผลการควบคุมวิถีหน่วยแรงของดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น C	50
ภาพที่ 4.4	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Aของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 1	52
ภาพที่ 4.5	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Bของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 1	53
ภาพที่ 4.6	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Cของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 1	53

		หน้า
ภาพที่ 4.7	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Aของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 2	54
ภาพที่ 4.8	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Bของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 2	54
ภาพที่ 4.9	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Cขอ <mark>งวีถีหน่วยแรงแบบที่</mark> 2	55
ภาพที่ 4.10	ความเค้นประสิทธิ <mark>ผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่ม</mark> ีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Aของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 3	55
ภาพที่ 4.11	ความเค้นประสิทธิ <mark>ผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อค</mark> วามเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Bของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 3	56
ภาพที่ 4.12	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น Cของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 3	. 56
ภาพที่ 4.13	ความเค้นปร <mark>ะ</mark> สิทธิผลและคว <mark>ามเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อ</mark> ความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น AB Cของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 1	57
ภาพที่ 4.14	ความเค้นประสิทธิผลแ <mark>ละความเค้นเบี่ยงเบ</mark> นที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น ABCของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 2	57
ภาพที่ 4.15	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น AB Cของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 3	58
ภาพที่ 4.16	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่ออัตราส่วนช่องว่าง ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น AB Cของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 1ที่	59
ภาพที่ 4.17	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่ออัตราส่วนช่องว่าง ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น AB Cของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 2	60
ภาพที่ 4.18	ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่ออัตราส่วนช่องว่าง ของดิน	
	เหนียวสร้างใหม่รุ่น AB Cของวีถีหน่วยแรงแบบที่ 3	60
ภาพที่ 4.19	ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนกับอัตราส่วนช่องว่างของดินเหนียว	
	สร้างใหม่รุ่น AB และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 1	61
ภาพที่ 4.20	ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนกับอัตราส่วนช่องว่างของดินเหนียว	
	สร้างใหม่รุ่น AB และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 2	. 61

ลี

ภาพที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนกับอัตราส่วนช่องว่างของดินเหนียว

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน้า

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนแบบมาตรฐานของภาควิชาวิศวกรรมโยธา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ถูกดัดแปลงให้สามารถใช้เบนเดอร์อิลิเมนต์ในการตรวจวัดความเร็ว คลื่นเฉือน และมีนิสิตที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเร็วของคลื่นเฉือนในดินเหนียวกรุงเทพฯ มา อย่างต่อเนื่อง อาทิ การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความเร็วของคลื่นเฉือนใดยเบนเดอร์อิลิเมนต์ ระหว่างการทดสอบแบบอัดสามแกน (ธีรินทร์ อมรวิทยารักษ์, 2000) ผลกระทบของสภาวะหน่วย แรงต่อโมดูลัสแรงเฉือนของดินเหนียวกรุงเทพ(ธิติรักษ์ อัครกุล,2003) และพฤติกรรมความเครียด ระดับต่ำของดินเหนียวกรุงเทพฯ (กฤษฎา กมลเกรียงไกร, 2005) เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเนื่องจากความเร็วคลื่นเฉือนมีการเปลี่ยนแปลงตามปัจจัยต่างๆ หลายปัจจัย รวมทั้งความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเฉือนด้วย ดังเช่นจากผลการศึกษาของ Santamarina, et al. (2001) ซึ่งได้เสนอความสัมพันธ์ไว้ดังสมการที่ 1.1

$$V_{s} = \Theta \left(\frac{\sigma'_{1} + \sigma'_{3}}{p_{0}}\right)^{\zeta} \cdot \left(\frac{\sigma'_{1} - \sigma'_{3}}{p_{0}}\right)^{\theta}$$
$$\zeta = 0.36 - \frac{\Theta}{700}$$

(1.1)

โดยที่ $V_{_s}$ คือความเร็วคลื่นเฉือน Θ คือค่าคงที่ $\sigma_{\!_1}$ คือความเค้นประสิทธิผลหลักที่หนึ่ง $\sigma_{\!_3}$ คือ ความเค้นประสิทธิผลหลักที่สาม $p_{_0}$ คือความเค้นอ้างอิง ζ และ ψ คือเลขชี้กำลัง

จากสาเหตุดังกล่าวเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนแบบมาตรฐานที่มีอยู่เดิมจึงมีข้อจำกัดที่ไม่ สามารถแยกได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของความเร็วคลื่นเฉือนที่วัดได้เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงเชิง ปริมาตร (ซึ่งมีความสัมพันธ์กับ อัตราส่วนช่องว่างและความเค้นเฉลี่ยประสิทธิผล) หรือจากการ เสียรูปเชิงเบี่ยงเบน (ซึ่งความสัมพันธ์กับความเครียดเฉือนและความเค้นเฉือน) ผู้เขียนจึงได้ ดัดแปลงเครื่องทดสอบที่มีอยู่เดิมให้สามารถควบคุมวิถีหน่วยแรงในระหว่างการทดสอบได้โดย อัตโนมัติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และสัญญาณป้อนกลับที่ได้จากมาตรวัดต่างๆ และใช้เครื่อง ทดสอบดังกล่าวในการศึกษาผลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือนในตัวอย่างดินเหนียว อ่อนสร้างใหม่โดยใช้วิถีหน่วยแรงที่แตกต่างกันสามแบบซึ่งมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดเดียวกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

 เพื่อดัดแปลงเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนแบบมาตรฐานที่มีอยู่เดิมให้สามารถ ควบคุมวิถีหน่วยแรงได้ตามต้องการโดยอัตโนมัติ

เพื่อศึกษาอิทธิพลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือนของดินเหนียว

 เพื่อศึกษาผลกระทบของค่าความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย ความเค้นเบี่ยงเบน และ อัตราส่วนช่องว่างที่มีผลต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือน

1.3 ขอบเขตของการวิ<mark>จัย</mark>

งานวิจัยนี้ทำการทดสอบในห้องปฏิบัติการด้วยเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนแบบ มาตรฐานที่ได้ทำการดัดแปลงให้สามารถควบคุมวิถีหน่วยแรงได้ โดยทำการทดสอบกับดินเหนียว สร้างใหม่ด้วยวิธีการทดสอบแรงอัดสามแกนแบบอัดตัวคายน้ำและระบายน้ำ แล้วใช้เบนเดอร์อิลิ เมนต์ในการตรวจวัดค่าความเร็วคลื่นเฉือนขณะที่ทำการทดสอบ โดยรูปแบบของวิถีหน่วยแรงที่ใช้ ในการศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือนแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ซึ่งทุกรูปแบบบังคับ ให้มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดเดียวกัน ได้แก่

 ควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') คงที่ ความเค้นเบี่ยงเบน (q) เพิ่มขึ้น หลังจากนั้นเปลี่ยนให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ยเพิ่มขึ้นและความเค้นเบี่ยงเบนคงที่

2. ควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ยและความเค้นเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้น
 3. ควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ความเค้นเบี่ยงเบนคงที่ หลังจากนั้น
 เปลี่ยนให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ยคงที่และความเค้นเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้น

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ค้นคว้าและทำการศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เช่น การติดตั้งอุปกรณ์และ
 วิธีการควบคุมเครื่องทดสอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การทำตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ การ
 ทดสอบแรงอัดสามแกน การตรวจวัดความเร็วคลื่นเฉือนด้วยเบนเดอร์อิลิเมนต์ เป็นต้น

 2. กำหนดร่างของเนื้อหา (Framework) วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษาและ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอโครงงาน

3. ดัดแปลงเครื่องทดสอบสามแกนที่มีอยู่เดิมให้สามารถควบคุมวิถีหน่วยแรง พร้อมทั้ง พัฒนาโปรแกรมเพื่อใช้ในการควบคุมมาตรวัดของเครื่องทดสอบสามแกน

 ทำตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่พร้อมทดสอบคุณสมบัติทางวิศวกรรมเบื้องต้น แล้วทำ การทดสอบดินเหนียวสร้างใหม่ด้วยการทดสอบแรงอัดสามแกนแบบอัดตัวคายน้ำและระบายน้ำ

5. วิเคราะห์และสรุปผลที่ได้จากการทดสอบ

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบผลกระทบของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน

สามารถดัดแปลงเครื่องทดสอบสามแกนให้สามารถควบคุมเส้นทางเดินของหน่วยแรง

ได้

 เข้าใจถึงวิธีการดำเนินงานวิจัย เช่น การรวบรวมองค์ความรู้ การวางแผนการ ดำเนินงานและการแก้ปัญหา เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทฤษฏีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

คุณสมบัติทางพลศาสตร์ของดินเหนียวที่ทำการศึกษากันมากได้แก่ ค่าโมดูลัสเฉือน (Shear Modulus) อัตราส่วนแดมพ์พิ่ง(Damping Ratio) และการเปลี่ยนแปลงของกำลังรับ น้ำหนัก(shear Strength) ภายใต้การกระทำของแรกแบบซ้ำซาก เป็นต้น ส่วนคุณสมบัติทาง พลศาสตร์ของทรายที่ทำการศึกษากันได้แก่ ค่าโมดูลัสเฉือน (Shear Modulus) อัตราส่วนแดมพ์ พิ่ง(Damping Ratio)และ Liquefaction Potential เป็นต้น เนื่องจากกรุงเทพฯ ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มี ความเสี่ยงภัยต่อแผ่นดินไหวต่ำในอดีตนักวิจัยมักจะไม่ให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติทางพลศาสตร์ ของดินกรุงเทพฯอย่างไรก็ดีน่าจะเป็นการดีที่จะได้ทราบถึงความเสี่ยงต่อการเกิดแผ่นดินไหว โดย การวิเคราะห์โดยละเอียดจึงจำเป็นต้องใช้ค่าคุณสมบัติทางพลศาสตร์ของดินกรุงเทพฯ

การศึกษาทางด้านพลศาสตร์ของดินนั้น ในทางปฏิบัติสามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธีด้วยกัน คือ การทดสอบในห้องปฏิบัติการ(Laboratory Test) และการทดสอบในสนาม(In-Situ Teat) ซึ่ง บริเวณใจกลางกรุงเทพฯ ได้เคยมีการทดสอบในสนามโดยใช้วิธีการวัดความเร็วของการแผ่ กระจายของคลื่นความเค้น (wave Propagation) โดยการทำการวัดความเร็วคลื่นแบบเฉือน (Shear Wave Velocity) (Ashford,A.,S, et al. 1997) ซึ่งการวัดความเร็วของคลื่นความเค้นนี้จะ ได้ค่าโมดูลัส ที่ระดับความเครียดต่ำๆ ต่อมามีการศึกษาหาค่าโมดูลัส และอัตราส่วนแดมพ์พิ่ง (Damping Ratio) ด้วยวิธีการ Cyclic Triaxial Test (พิพัฒน์ ทองฉิม,1998) ซึ่งเป็นการทดสอบใน ห้องปฏิบัติการที่ระดับความเครียดสูง การทดสอบด้วยวิธีนี้ไม่สามรถหาคุณสมบัติทางพลศาสตร์ที่ ระดับความเครียดต่ำๆได้ จึงมีการทดสอบวิธี Triaxial Compression using Bender Element (ธี วินทร์ อมรวิทยารักษ์,2001)

สำหรับการทดสอบในงานวิจัยนี้จะศึกษาถึงผลกระทบของวิถีหน่วยแรงของการ เปลี่ยนแปลงเชิงปริมาตรที่ไม่เท่ากันโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นเหมือนกันต่อค่าความเร็วเฉือน (Shear Wave Velocity)

2.2 ค่าโมดูลัสของดิน (Soil Modulus)

โดยทั่วไปแล้วค่าโมดูลัสของดินเหนียวจะหาได้มาจากความสัมพันธ์แบบ Empirical กับ ค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบไม่ระบายน้ำของดินเหนียว (S_u), ค่าดัชนีความเหลว (PI) และ OCR หรือ สามารถหาค่าโมดูลัสของดินเหนียวได้จากการทดสอบ Self Boring Pressure meter

Duncan and Buchigani (1976) ได้ให้ความสัมพันธ์ระหว่างค่าโมดูลัสแบบไม่ระบายน้ำ ของดินเหนียว (Undrained Young's Modulus, E_u) กับค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบไม่ระบายน้ำและ ค่าดัชนีความเหลว และ OCR ดังแสดงในภาพที่ 2.1 โดยปกติแล้วสำหรับชั้นดินเหนียวอ่อน กรุงเทพฯ ที่มีค่าดัชนีความเหลวอยู่ระหว่าง 30-50% และ OCR อยู่ระหว่าง 1.0 – 2.0 จะมีค่าของ E_u / S_u อยู่ระหว่าง 300 ถึง 600 สำหรับในชั้นดินเหนียวแข็งกรุงเทพฯ ที่มีค่าดัชนีความเหลวต่ำกว่า 30% จะมีค่าของ E_u / S_u อยู่ระหว่าง 600 ถึง 1500 อย่างไรก็ตามช่วงอัตราส่วนของ E_u / S_u ดังกล่าวจะมีค่าแตกต่างกันมากและเป็นค่าที่เกิดจาการประมาณเท่านั้น

สำหรับค่าโมดูลัสของดินที่หาจากการทดสอบ Self Boring Pressure meter ซึ่งปกติค่า โมดูลัสของดินเหนียวได้มาจากการแปลงค่าของความสัมพันธ์ระหว่าง Shear Modulus (G) กับค่า กำลังรับแรงเฉือนแบบไม่ระบายน้ำโดยอาศัยสมการที่ 2.1

$$E = 2G(1+v)$$

2.1

สำหรับดินเหนียวสภาพไม่ระบายน้ำ **v** = 0.5 จะได้ E_u = 3G โดยที่ค่าโมดูลัสของดินใน สภาพระบายน้ำ (Drained Young's Modulus, E') กับค่าโมดูลัสของดินในสภาพไม่ระบายน้ำ (Undrained Young's Modulus) มีความสัมพันธ์ดังแสดงสมการที่ 2.2

$$\mathbf{E}' = (1 + \mathbf{v}') \mathbf{E}_{u} / (1 + \mathbf{v}_{u})$$
 2.2

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่<mark>างค่าโมดูลัสแบบไม่ระ</mark>บายน้ำกับค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบไม่ ระบายน้ำที่ขึ้นกับค่าดัชนีควา<mark>มเหลวและ</mark> OCR (Duncan and Buchigani, 1976)

2.3 พฤติกรรม Stress - Strain ของดิน

พฤติกรรมของ Stress – Strain ของดินในเทอมของโมดูลัสสามารถแบ่งได้ที่ระดับ Strain ต่าง ๆ กันคือที่ Very Small Strain, Small Strain และ Large Strain ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อโมดูลัส ได้แก่ Rate of Loading, Time Effect, Creep, ระดับของ Stress – Strain, OCR และ Stress History ของตัวอย่างดินเป็นต้น

ค่าโมดูลัสแบบเฉือนเป็นพารามิเตอร์ที่สำคัญและใช้มากในการวิเคราะห์ปัญหาทาง วิศวกรรมปฐพี สามารถหาได้หลายวิธี เช่นวิธี Conventional Routine Test (การทดสอบกำลังของ ดินทั่วไปเช่น Unconfined Compaction Test, Triaxial test) ซึ่งเป็นค่าโมดูลัสที่ระดับ Strain สูง ๆ , วิธี Wave Propagation Techniques สำหรับหาค่าโมดูลัสที่ Small Strain และวิธีหาค่า Stiffness Modulus ในสนาม หรือทำการหาค่า Stiffness Modulus โดย ใช้สมการเอ็มไพริกัลป์ เช่น Hara et al, 1973 เสนผลการทดสอบบนความสัมพันธ์ระหว่าง G, กับ C, ทีได้จากผลการ ทดสอบในดินเหนียวที่ประเทศญี่ปุ่นซึ่งได้ความสัมพันธ์ดังภาพที่ 2.2 หรือจากความสัมพันธ์ ระหว่างค่า G₅₀ กับค่า Index Properties แสดงดังภาพที่ 2.3 ซึ่งพล็อตระหว่างค่า G₅₀/C, กับค่า IP (%) ซึ่งประมาณโดย Termatt, Vermeer และ Verger, 1985 สำหรับดินเหนียวเป็นต้น

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่าง C_บ กับ G_i (Hara et al, 1973)

ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง I_p กับ $\mathbf{G}_{_{\mathrm{U}}}^{^{50}}/\mathbf{C}_{_{\mathrm{U}}}$ (Termatt, Vermeer and Verger, 1985)

2.4 ลักษณะพฤติกรรมของโมดูลัสแบบเฉือน ที่ระดับ ความเครียดต่าง ๆ

โดยพื้นฐานแล้วค่า Stiffness สามารถหาได้จาก ความชันของ Stress – Strain Curve (Secant หรือ Tangential Gradient) อย่างไรก็ตามความถูกต้องในการหาค่าโมดูลัสแบบเฉือนที่ ระดับ Strain Levels ต่าง ๆ ในทางปฏิบัติจะกระทำได้โดยประมาณช่วงของการวัดดังภาพที่ 2.4 และ 2.5 ซึ่งจากรูปสามารถอธิบายพฤติกรรมของ Stress – Strain ในดินได้ดังนี้

ภาพที่ 2.4 แสดงค่าของ G ในช่วง Strain ต่าง ๆ ภาพที่ 2.5 แสดงช่วงของ Strain ที่เหมาะสมใน การทดสอบวิธีต่างๆ

 Stress - Strain Curve จะมีลักษณะ Non - Linear เพิ่มขึ้นเมื่อ Strain เพิ่มขึ้น ซึ่ง แสดงให้เห็นชัดเจนว่าค่า Shear Modulus มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อ Strain เปลี่ยน
 ในช่วง Small Strain พฤติกรรมของ Stress - Strain เกือบเป็นเส้นตรงและ Shear Modulus มีค่าคงที่

3) ที่ Small Strain ค่า Shear Modulus จะมีค่ามากแต่ค่าจะลดลงมาเหลือเพียงหนึ่งใน สิบเมื่อ Strain เพิ่มขึ้นจนถึง 1% โดยประมาณ

4) ค่า Bulk Modulus ที่เปลี่ยนไปเนื่องจาก Volumetric Strain (การเปลี่ยนแปลง ปริมาตร) จะมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่เหมือนกับค่า Shear Modulus ที่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากค่า Shear Strain

เป็นการง่ายที่จะแยกความแตกต่างของช่วง Strain โดยใช้คุณสมบัติของ Stress – Strain Curve ดังแสดงในตารางที่ 2.1 ซึ่งแสดงค่า Stiffness ในอุดมคติ ที่เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจาก Strain Levels ของดินโดย Atkinson & Sallfors, 1989 ซึ่งแบ่งเป็นช่วงได้ดังนี้

Very Small Strain: Strain < 0.001% ค่า Shear Moulus จะเกือบคงที่เมื่อค่า Strain
 เปลี่ยนแปลงนั้นคือที่ช่วงนี้ โมดูลัสแบบเฉือน จะไม่ขึ้นกับ Strain

2) Small Strain: 0.001% <Strain <1% ลักษณะของ Stress – Strain Curve จะเป็น ลักษณะ Highly Non – Linear และค่า โมดูลัสแบบเฉือนจะขึ้นกับ Strain

 Large Strain: Strain >1% สภาพของดินจะใกล้ Failure ค่า โมดูลัสแบบเฉือนจะมี ค่าน้อย

2.5 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อโมดูลัสแบบเฉือน

พารามิเตอร์ที่มีผลกระทบต่อโมดูลัสแบบเฉือน กับ Young's Modulus นี้มักจะมีแนวโน้ม ที่เหมือนกันเกือบทั้งหมด แต่ก็จะมีแตกต่างกันบ้างในบางตัว Hardin & Black, 1968 ชี้ให้เห็นถึง พารามิเตอร์สำคัญ ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อโมดูลัสแบบเฉือนในรูปแบบของฟังก์ชันดังนี้

$$G = f(\sigma'_0, e, C, A, H, t, S, \tau_0, f, \theta, T)$$

เมื่อ

σ'_{0}	=	หน่วยแรงประสิทธิผล (Effective Octahedral Nomal Stress)					
е	=	Void Ratio					
С	=	<mark>ลักษณะจำเพาะของเม็ดด</mark> ิน, รูปร่าง, ขนาด, สัดส่วนคละ,					
		Mineralogy					
A	=	ขนาดของ Strain					
Н	=	ประวัติของหน่วยแรง (Stress History) และประวัติของการรับ					
		แรงสั่นสะเทือน (Vibration History)					
t	=	Secondary Time Effect					
S	=	ค <mark>วามอิ่มตัวของดิน (Deg</mark> ree of Saturation)					
$\tau_{_0}$	=	หน่วยแรงเฉือน (Octahedral Shear Stress)					
f	2=	ความถี่ของการสั่นสะเทือน (Frequency of Vibration)					
θ	-	โครงสร้างของดิน (Soil Structure)					
Т	2	อุณหภูมิ					

2.6 วิธีการวัดค่า Modulus ในวิธีต่าง ๆ

วิธีการวัดค่า Modulus ในแต่ละวิธีขึ้นอยู่กับค่าของ Strain ในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการหาค่า ของ Modulus ถ้าในช่วง Strain ที่มากโดยปกติเวลาในการทดสอบในห้องปฏิบัติการสามารถหาได้ จากความชันของ Stress – Strain Curve ได้เลยแต่ถ้าในช่วงที่ Strain น้อย ๆ จะใช้วิธีการ แพร่กระจายของคลื่นอย่างเช่นวิธี Hardin Resonant Column Test, Drenvich Resonant Column Test และ Ultrasonic Shear Wave Velocity Measurements ในการทดสอบหา Shear Modulus ที่ Small Strain เป็นต้น ถ้าในช่วง Strain ที่น้อยมาก ๆ วิธีที่นิยมใช้มากก็คือวิธี Bender Element Test ส่วนในการทดสอบหาค่าในสนาม การประมาณค่า Modulus จะใช้วิธี Rayley – wave – velocity Survey, Seismic Refraction Survey, Cross Hole Test หรือใช้ Seismic Cones เป็นต้น

Magnitude of strain		10 ⁻⁶	10 ⁻⁵ ´	10 ⁻⁴ 10 ⁻³ 1	0 ⁻² 10 ⁻¹	
Phenomena			Wave Cracks,		Slide,	
		Pro	pagation,	differential	Compaction,	
		Vi	bration	settlement	liquefaction	
Mechanical ch	aracteristics	ŀ	Elastic Elastic - plastic Failure			
Effect of load r	epetition					
Effect of rate of	f loading		$\leftarrow \rightarrow$			
Constants		Sh	ear modulus	, Poisson's ratio	Angle of internal	
			dam	ping	Friction,	
		1			cohesion	
	Seismic	2.4	KOM A			
	wave					
	method					
In-situ	In-situ			0		
measurement	Vibration		•	20		
test						
		~~		_		
	Loading test	12	1121	EUU S	→	
	Wave	6		A	/	
Propagation,		เณ ิมห ทาวทยาลย				
	Precise test					
Laboratory	Resonant					
Measurement	Column		•	→		
	Precise test					
	Repeated		-		>	
		•		F		

ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติของดินและวิธีการหาคุณสมบัติที่ Strain ต่าง ๆ

2.6.1 วิธีการวัดค่า Modulus ที่ Large Strain Levels

โดยปกติในการหาค่า Modulus ในห้องปฏิบัติการสามารถหาได้จากความชัน Stress-Strain Curve ดังเช่นค่า Yong's Modulus สามารถหาได้จากความชันของกราฟแสดง ความสัมพันธ์ระหว่างค่า Stress (**o**) กับค่า Strain (**ɛ**) ซึ่งสามารถกระทำได้ในการทดสอบหา กำลังของดินอย่างเช่น วิธี Unconfined Compression Test และ Triaxial Test เป็นต้น ยกเว้นการ วัดที่ Small Strain Baldi, Hight and Thomas, 1988 ได้กล่าวถึงการวัดค่า Stiffness ในการ ทดสอบทั่วไปว่า ที่ Strain น้อยกว่า 0.1% ในตัวอย่าง Unconsolidated และน้อยกว่า 0.1% ใน ตัวอย่าง Isotropic ally Consolidated โดยทั่วไปค่าที่ออกมาจะเชื่อถือไม่ได้เพราะฉะนั้นค่า Shear Modulus จากการทดสอบในห้องปฏิบัติการทั่วไปจะใช้ได้ที่ค่า Strain สูง ๆ เท่านั้น

2.6.2 วิธีการวัดค่า Modulus ที่ Small Strain Levels

การหาค่าโมดูลัสที่ Small Strain Levels นิยมหามาจากการแพร่กระจายของคลื่นหลัก ๆ 2 ชนิดด้วยกัน คือคลื่น Body Wave (P-Wave) และ Shear Wave (S-Wave) ทั้ง 2 คลื่นจะมี ลักษณะการเคลื่อนที่ตั้งฉากกันโดยที่คลื่น P-Wave จะทำให้เกิดหน่วยแรงอัดขณะที่คลื่น S-Wave จะทำให้เกิดหน่วยแรงเฉือนดังภาพที่ 2.6 ความแตกต่างของคลื่นทั้ง 2 นี้คือคลื่น P-Wave นั้นน้ำ จะมีผลกระทบต่อความเร็วของคลื่น ขณะที่จะไม่เกิดขึ้นกับคลื่น S-Wave เป็นผลอันเนื่องมาจาก น้ำไม่สามารถรับแรงเฉือนได้จึงทำให้ไม่เกิด Shear Strain ขึ้นกับน้ำ เพราะฉะนั้นเราจึงให้ ความสำคัญกับคลื่น S-wave มากกว่าคลื่น P-wave

ภาพที่ 2.6 ลักษณะของแรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีคลื่นความเค้นมากระทำ

ค่าโมดูลัสจะหามาจากความเร็วของคลื่นที่เดินทางมาถึงครั้งแรก โดยที่ความสัมพันธ์ของ โมดูลัสกับความเร็วของคลื่นมาจากพื้นฐานของกฎการเคลื่อนที่ข้อ 2 ของนิวตันที่ว่าด้วยเรื่องของ แรงนั้นคือ

F = ma

เมื่อพิจารณาลักษณะของวัตถุในกรณีที่แรงกระทำในแนวแกนจากภาพที่ 2.7 เมื่อ พิจารณาแท่งวัตถุในพื้นที่ย่อยนั้นคือที Section a-a ถึง Section b-b พบว่าจะมีแรงกระทำต่อ วัตถุคือ

จากสมการข้างต้นเมื่อลดรูปจะได้

$$-\sigma_{A} + (\sigma + \frac{\partial \sigma}{\partial x} \Delta x)_{A} = \frac{(A\Delta x\gamma)}{g} \frac{\partial^{2} u}{\partial t^{2}}$$
$$-\sigma_{A} + \sigma_{A} + \frac{\partial \sigma}{\partial x} \Delta x_{A} = \frac{(A\Delta x\gamma)}{g} \frac{\partial^{2} u}{\partial t^{2}}$$
$$\frac{\partial \sigma}{\partial x} = \frac{\gamma}{g} \frac{\partial^{2} u}{\partial t^{2}}$$
$$\frac{\partial \sigma}{\partial x} = \rho \frac{\partial^{2} u}{\partial t^{2}}$$
$$\sigma = (\varepsilon)(\varepsilon) = \left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)(\varepsilon)$$

จะได้

จาก

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x^2}(E) = \rho \frac{\partial^2 u}{\partial t^2}$$

$$\frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial t^2} = \left(\frac{\mathbf{E}}{\rho}\right) \left(\frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial \mathbf{x}^2}\right)$$

จาก

$$\frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial t^2} = \mathbf{v}_c^2 \left(\frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial \mathbf{x}^2} \right)$$

เพราะฉะนั้นจะได้

 $E = \rho v_c^2$

- E = ค่ำ Young's Modulus
- ρ = ความหนาแน่นรวมของดิน
- **ν**_c = ความเร็วของคลื่นความเค้น P Wave

$$-T + (T + \frac{\partial T}{\partial x} \Delta x) = \rho J \Delta x \frac{\partial^2 \theta}{\partial t^2}$$

เมื่อ

J = Polar moment of inertia ของ cross section

จากสมการข้างต้นเมื่อลดรูปจะได้

$$\frac{\partial T}{\partial x} = \rho J \frac{\partial^2 \theta}{\partial t^2}$$

และจาก

$$T = JG \frac{\partial \theta}{\partial x}$$

แทนลงในสมการที่แล้วจะได้

$$\frac{\partial^2 \theta}{\partial t^2} = \frac{G}{\rho} \frac{\partial^2 \theta}{\partial x^2}$$

$$G = \rho v_s^2$$

G = ค่า Shear Modulus
 ho = ความหนาแน่นรวมของดิน
 v_s = ความเร็วของคลื่นความเค้น S-Wave

วิธีการแพร่กระจายของคลื่นสำหรับการประมาณค่าโมดูลัส Strain ที่เกิดขึ้นจากคลื่นปกติ มักจะมีขนาดเล็กและสามารถที่จะทำให้ Strain มีขนาดที่เล็กมาก ๆ ได้ อย่างไรก็ตามค่าโมดูลัสที่ หาจากวิธีการแพร่กระจายของคลื่นจะขึ้นกับ ความต้านทาน, ความถี่, ขนาดของคลื่น, ค่าปรับแก้ เป็นต้น วิธีที่ใช้กันมากในการหาค่าโมดูลัส โดยการแพร่กระจายของคลื่น คือ Hardin Resonant Column Test, Drnevich Resonant Column Test และ Ultra Sonic Shear Wave Velocity Measurement Testเป็นต้น

2.6.3 วิธี Hardin Resonant Column Test

เป็นวิธีที่นิยมใช้มากอีกวิธีหนึ่งสำหรับการหาคุณสมบัติทางพลศาสตร์ในห้องปฏิบัติการซึ่ง ทฤษฏีและวิธีการในการทดสอบเสนอโดย Hardin & Richart, 1963 การทดสอบอาศัยพื้นฐานของ ทฤษฏีและวิธีการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง Shear Modulus กับ ความถี่กำทอน ในการ ทดสอบแรงตามแนวแกนสามารถใส่แรงพร้อมกับวัดความถี่กำทอนที่เกิดขึ้นได้ Shear Modulus ที่ สามารถวัดได้จากเครื่องมือนี้โดยทั่วไปจะให้ค่าของ Strain ที่น้อยมากประมาณ 10⁻⁵ อย่างไรก็ตาม สามารถดัดแปลงเครื่องให้สามารถสร้างค่า Strain ที่สูงกว่านี้ได้ (เพิ่มได้ถึง 10⁻³)

ภาพที่ 2.9 Resonant Column Test Apparatus Hardin & Richart, 1963 (a) For Torsional Vibration (b) For Longitudinal Vibration

2.6.4 วิธี Drnevich Resonant Column Test

สร้างโดย Drnevich, Hall & Richart, 1967 โดยจะใช้ตัวอย่างที่มีลักษณะกลวงแทน ตัวอย่างทรงกระบอก การทดสอบจะสร้างแรงบิดที่สูงบนด้านบนของตัวอย่าง ขนาดของ Strain ที่ เกิดขึ้นสามารถสร้างได้มากกว่า 10⁻³

ภาพที่ 2.10 Resonant Column Test Apparatus (Drnevich, 1967)

2.6.5 Ultra Sonic Shear Wave Velocity Measurement

เป็นวิธีที่ใช้วัดความเร็วที่เกิดจากแรงเฉือนสั่นสะเทือนความถี่สูง ถูกคิดค้นโดย Lawrence, 1965 โดยจะต้องรู้ความหนาแน่นและความเร็วของ Shear Wave ของดิน Shear Modulus สามารถคำนวณได้จากกฎการเคลื่อนที่ของวัสดุ Elastic วิธี Ultra Sonic ไม่สามารถดัดแปลงให้ เพิ่ม Stress ลงไปในตัวอย่างได้ขณะทดสอบและการแปลสัญญาณที่รับไดยังทำได้ยาก

2.6.6 Cyclic Test

เป็นวิธีการทดสอบหาโมดูลัสแบบเฉือนที่ Small Strain Level ถึง Large Strain Level ส่วนใหญ่แล้วเครื่องทดสอบ Cyclic Test มักจะใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรม ของแผ่นดินไหวหรือ การหาพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบทางกลศาสตร์อาทิ เช่น พฤติกรรมของ Liquefaction, Damping Ratio และ โมดูลัสแบบเฉือนเป็นต้น การทดสอบด้วย Cyclic Test มีลักษณะเครื่องมือทดสอบหลายประเภทแต่ที่นิยมนำมาใช้ มีอยู่ 2 วิธีด้วยกันคือ

Cyclic Simple Shear Test เป็นเครื่องมือที่ทดสอบหาค่า โมดูลัสแบบเฉือน
 (G) และ Damping Ratio (D) ของดิน ลักษณะกลไกในการทดสอบคือจะให้แรงทางแนวแกนคงที่
 (Vertical Effective Stress, σ'_v) และ ให้แรงแปรเปลี่ยนในทางแนวเฉือน (Cyclic Shear Stress,
 τ) ค่าโมดูลัสแบบเฉือนสามารถหาได้โดย

ภาพที่ 2.11 Cyclic Simple Shear Test

ภาพที่ 2.12 การคำนวณหาโมดูลัสแบบเฉือนและ Damping Ratio จาก Hysteresis Loop

2) Cyclic Triaxial Test เป็นเครื่องมือที่ทดสอบหาค่า Young's Modulus (E) และ Damping Ratio (D) ของดินโดยทั่วไปในการทดสอบจะให้ Confining Pressure $\sigma_0 = \sigma_3$ และ ให้แรงแปรเปลี่ยนในทางแนวแกน (Axial Cyclic Stress, $\Delta \sigma_3$) ดังแสดงในภาพที่ 2.13 การ คำนวณหาค่า Young's Modulus (E) คำนวณจาก Hysteresis Loop ในภาพที่ 2.14 จะได้

$$E = \frac{\Delta \sigma_{d}}{c}$$

ค่าโมดูลัสแบบเฉือนสามารถหาได้จากความสัมพันธ์ระหว่าง Young's Modulus (E) กับ Poisson's Ratio จะได้

ภาพที่ 2.13 Cyclic Triaxial Test

ภาพที่ 2.14 การคำนวณหา Young's Modulus และ Damping Ratio จาก Hysteresis Loop

จากวิธีที่กล่าวมาข้างต้น วิธี Resonanat Column Test เป็นที่นิยมและน่าเชื่อถือที่สุด เพราะสามารถหาค่า Shear Modulus สำหรับปัญหาทั้งทาง Dynamic และ Static ที่ Small Elastic Strain แต่มีปัญหาในการเก็บตัวอย่าง ตัวอย่างที่ถูกรบกวนจะทำให้ค่าทีได้ผิดไปจากความ จริง ซึ่งต่างจากวิธีที่ทดสอบหาค่าในสนามจะมีปัญหาเนื่องจากตัวอย่างถูกรบกวนน้อยกว่า ทำให้ ความเร็วของ Shear Wave ที่วัดได้จากวิธี Resonant Column Test ที่เกิดขึ้นจะมีค่าน้อยกว่า ความเป็นจริง

2.6.7 วิธีการวัดค่า Modulus ที่ Small Strain

วิธีที่ใช้วัดค่า Modulus ที่ Small Strain จะใช้วิธี Bender Element ซึ่งเป็นตัวแปลง สัญญาณ Electro – Mechanical โดยจะแปลงพลังงานกล (การสั่นไหว) เป็นพลังงานไฟฟ้า หรือ ในทางกลับกัน จะแปลงพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกล Bender Element จะเป็นแผ่น Piezo – Ceramic สองแผ่นประกบติดกัน จะสามารถเป็นได้ทั้งตัวรับสัญญาณและตัวส่งสัญญาณ โดยที่ การใช้จะแตกต่างกัน ในการต่อวงจรไฟฟ้าดังภาพที่ 2.15 จะต่ออนุกรมเมื่อใช้เป็นตัวรับสัญญาณ และภาพที่ 2.16 จะต่อแบบขนานเมื่อใช้เป็นตัวส่งสัญญาณเหตุที่ต้องต่อวงจรแตกต่างกันเพื่อที่จะ ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละด้านนั้นเอง ในการใช้ Bender Element เนื่องจากเป็นวัสดุที่ ด้านทานกระแสไฟฟ้าเพราะฉะนั้นจะต้องระวังเรื่องการลัดวงจร จึงจำเป็นต้องมีฉนวนกัน กระแสไฟฟ้าลัดวงจรเนื่องจากความชื้น โดยจะใช้ Epoxy เคลือบรอบตัว Bender Element ดัง ภาพที่ 2.16 การทดสอบโดยวิธี Bender Element จะใช้ Function Generator เป็นตัวกำเนิด สัญญาณและ Oscilloscope ในการวัดสัญญาณที่เกิดขึ้น ซึ่งภาพที่ 2.17 จะแสดงถึงวิธีการต่อ วงจรของ Bender Element

ภาพที่ 2.15 เบนเดอร์อิลิเมนต์ (Lee Santamarina, 2005)

ภาพที่ 2.16 แสดงวิธีการเคลือบ Bender Element ด้วย Epoxy

ภาพที่ 2.17 แสดงวิธีการต่อวงจรการทดสอบด้วย Render Element

การหาค่าโมดูลัส ด้วยวิธี Bender Element เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้วิธีการแพร่กระจายของ คลื่นซึ่งกระทำได้โดยการเสียบแผ่น Bender ที่เป็นตัวส่งสัญญาณและตัวรับสัญญาณลงไปใน ตัวอย่างดินในทางตรงกันข้ามและทิศทางขนานกัน (Polarize) ซึ่งเราสามารถหาความเร็วของคลื่น ความเค้น S-Wave ได้ดังสมการดังต่อไปนี้

$$v_s = \frac{L}{t}$$

V_s = Shear Wave Velocity
 L = ระยะทางระหว่างปลายทั้งสองข้างของ Bender Element
 t = เวลาที่คลื่นเดินทางมาถึง (Time Arrival)

Dyvick & Madshus, 1985 พบว่าระยะทาง "L" ควรวัดจากปลายทั้งสองข้างระหว่าง Bender Element (Tip to Tip) และเนื่องจากเวลาที่วัดได้มีค่าที่น้อยมาก (t ≈10⁻⁶ –10⁻¹² วินาที) ควรจะใช้ Oscilloscope ที่มีความละเอียดสูงเพื่อให้เกิดการผิดพลาดเนื่องจากากรวัดเวลาน้อย ที่สุด

ค่า Modulus ของดินจะหาได้จากสมการ

G = ρν_s² G = ค่าโมดูลัสแบบเฉือนของดิน ρ = ความหนาแน่นของดิน

ที่ Strain น้อย ๆ โมดูลัสแบบเฉือน จะเป็นค่าสูงสุด (G_{max}) และมีค่าคงที่แต่ที่ Stain อื่น ๆ ค่าโมดูลัสแบบเฉือน จะลดลง จึงจำเป็นจะต้องมีค่าปรับแก้ค่า G ดังสมการ

 $G = \mu G_{max}$

 μ = Correction Factor

วิธีที่นิยมใช้กันมากในการวัดค่า Maximum Shear Modulus ในห้องปฏิบัติการ คือวิธี Resonant Column Technique ซึ่งใช้ตัวอย่าง ทรงกระบอกหรือกลวงโดยการทดสอบจะสร้าง แรงบิดและเกิดคลื่นกำทอนลงไปในตัวอย่าง ผลที่ออกมาจะเป็นค่าความถี่กำทอนของดินการ ทดลองจะต้องทำการเปลี่ยนแปลงขนาดหน้าตัดและมวลของดินเพื่อที่จะหาค่าคงที่ ขณะที่วิธีหา Maximum Shear Modulus โดยวิธี Bender Element จะหาได้ง่ายและซับซ้อนน้อยกว่าวิธี Resonant Column Technique อีกทั้ง Bender Element ยังสามารถหาค่า Shear Modulus ระหว่างทดสอบแรงเฉือน, Saturation และ Consolidation ขณะที่วิธีอื่นทำไม่ได้

Dyvivk & Madshus, 1985 ได้เปรียบเทียบผลของ Stiffness วัดโดย Bender Element กับวิธี Resonant Column Test ที่ ความดันของหน่วยแรงต่างกัน ในการทดสอบทั้ง Loading และ Unloading และผลที่ออกมาถือว่าดีมากมีความใกล้เคียงกัน

2.7 การวัดค่า Shear Modulus ในสนาม

การทดสอบหาค่าโมดูลลัสเฉือนในสนามจะให้ผลที่มีค่าใกล้เคียงความจริงมากกว่าการ ทดสอบหาค่าจากห้องปฏิบัติการเพราะตัวอย่างจะถูกรบกวนน้อยและมักจะใช้การกระจายของ คลื่นแรงเฉือน โดยปกติแล้วตัวกำเนิดสัญญาณจะให้กำเนิดคลื่น S-Wave P-Wave และ Rayleigh Wave และตัวรับสัญาณที่ผ่านมาจากชั้นดินมีผลกระทบสัญาณที่จะขึ้นอยู่กับสถานที่ ,ตำแหน่องของสถานที่ตั้งตัวกำเนิดสัญญาณและตัวรับสัญญาณ,ระยะทางระหว่างตัวกำเนิดและ ตัวรับและความเป็นเนื้อเดียวกันของชั้นดินที่คลื่นสามารถเดินทางผ่านไปได้จึงจำเป็นต้องใช้ ประสบการณ์การทำงานและการเลือกใช้วิธีตรวจสอบหาค่าโมดูลลัสเฉือน ดังนี้

2.7.1 Rayleigh Wave Velocity Surey

เป็นการวิเคราะห์ความเร็วของคลื่น Rayleigh Wave การให้กำเนิดคลื่นทำได้โดยตัว กำเนิด Harmonic Vibration กระทำที่บริเวณพื้นผิวของดินความเร็วของคลื่นคำนวณจากความ ยาวช่วงคลื่นและความถี่ที่เกิดจากแหล่งกำเนิด และหาความยาวคลื่นจากการวัดระยะระหว่างจุด ที่คลื่นเริ่มสั้นสะเทือน Richart,Hall,JR and Wood,R.D สมมุติฐานว่าคลื่นแรงเฉือนและ Rayleigh Wave มีความแตกต่างกันน้อยมากจึงสามารถใช้ความสัมพันธ์เดียวกันกับคลื่นแรงเฉือนหาค่าของ ค่าโมดูลลัสเฉือนได้

2.7.2 Seismic Refraction Survey

เป็นวิธีที่ดัดแปลงโดย Drenvich (1971) ตามภาพที่ ให้สามารถหาค่าโมดูลลัสเฉือนได้ เพราะแต่เดิมเป็นการสำรวจหาน้ำ น้ำมันใต้ผิวดินเท่านั้นจึงได้เสนอสมการการหาค่าโมดูลลัสเฉือน ไว้ดังนี้

$$G = \frac{1-2\upsilon}{2(1-\upsilon)} (\rho V_p^2)$$

(2.1)

เมื่อ

V_p-Compression Wave Velocity

u - Poisson's Ratio
เนื่องจากจำเป็นต้องรู้ค่า Poisson's Ratio จึงไม่นิยมใช้มากนัก

2.7.3 Down Hole Test

การทดสอบดาวโฮเป็นหนึ่งในวิธีที่นิยมในการหาค่าความเร็วคลื่นอัดและความเร็วคลื่น เฉือนในภาคสนามเนื่องจากเป็นวิธีที่มีความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์(Luna and Jadi, 2000; Hight et al.,1997). การทดสอบดาวโฮนี้ต้องการเพียงหนึ่งหลุมเจาะในการติดตั้งจีโอโฟนลงไปใน ดิน แหล่งกำเนิดคลื่นเฉือนถูกสร้างด้วยการตีไม้บนผิวดินในทิศทางที่ขนานกับพื้นผิวดังแสดงใน ภาพที่ 2.1 ความแตกต่างระหว่างความเร็วคลื่นอัดกับความเร็วคลื่นเฉือน คือ ความเร็วคลื่นเฉือน จะถูกสร้างโดยการตีที่ไม้ในทิศทางตรงกันข้ามและทิศทางที่ตั้งฉากกับผิวดิน ส่วนความเร็วคลื่นอัด จะถูกสร้างโดยการตีที่ด้านบนของแผ่นไม้

เมื่อแผ่นไม้ถูกตีอุปกรณ์บันทึกข้อมูลจะรับข้อมูลและบันทึกข้อมูลของสัญญาณที่ส่งมา จากแผ่นไม้และที่รับได้จากจีโอโฟนซึ่งเป็นตัวรับที่ติดตั้งอยู่ในดิน ค่าโมดูลัสยืดหยุ่น (E) และ โมดูลัสเฉือน (G) จะสามารถคำนวณได้จากความเร็วคลื่นอัด (V_c) และความเร็วคลื่นเฉือน (V_s) ด้วยสมการที่ 2.1 และ 2.2

$$E = \rho_{depth} V_c^2 \left[\frac{(1+\nu)(1-2\nu)}{(1-\nu)} \right]$$
(2.1)

$$G = \rho_{depth} V_s^2 \tag{2.2}$$

โดยที่ ρ_{depth} คือ ความหนาแน่นรวมของดิน ณ ตำแหน่งความลึกที่อ้างอิง และ ν คือ อัตราส่วนปัวซง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าค่าโมดูลัสยืดหยุ่นและโมดูลัสเฉือนแสดงไว้ในสมการที่ 2.3

$$G = \frac{E}{2(1+\nu)} \tag{2.3}$$

ดังนั้นเมื่อแทนสมการที่ 2.1 และ 2.2 ลงไปในสมการที่ 2.3 ค่าอัตราส่วนปัวซงจะสามารถ พิสูจน์ได้จากความเร็วคลื่นอัดและความเร็วคลื่นเฉือน ดังสมการที่ 2.4

$$\mathbf{v} = \frac{\left[0.5(V_c / V_s)^2\right] - 1}{(V_c / V_s)^2 - 1}$$
(2.4)

ในการทดสอบดาวโฮ ค่าโมดูลัสเฉือนที่คำนวณได้ คือ G_{vH} หมายความว่า คลื่นจะวิ่งผ่าน ตัวกลางในแนวดิ่ง และ อนุภาคเม็ดดินจะเคลื่อนที่ในแนวราบ

ภาพที่ 18 Down Hole Method (Kok-Hooi Chan,2007)

2.7.4 Cross Hole Test

เป็นวิธีทดสอบโดยการเจาะหลุมในแนวดิ่ง 2 หลุม (Stokoe and Woods, 1972; Salgado et al., 1997; Hight et al.,1997).ระยะห่างการระหว่าง 2 หลุมไม่มากนัก ที่ระดับความลึกเท่ากัน โดยที่ตัวกำเนิด และ ตัวรับสัญญาณอยู่คนละหลุมกันและตัวรับสัญญาณจะสัมผัสตลอดเวลา ขณะทำการทดสอบตัวกำเนิดและตัวรับสัญญาณจะต่อเข้ากับ Storage Oscilloscope จะบันทึก ค่าจากตัวรับสัญญาณทันที่เมื่อตัวกำเนิดสร้างคลื่นแรงเฉือนตามภาพที่ 19 วิธีนี้เป็นวิธีที่มีความ ถูกต้องมากที่สุดวิธีหนึ่งและมักจะมีการใช้อ้างอิงกับวิธีการอื่นๆ แต่จุดอ่อนที่เห็นได้ชัดคือ การเจาะ ดินเพราะจะเป็นการรบกวนตัวอย่างดินธรรมชาติ จึงแก้ปัญหาโดยการให้ตัวกำเนิดคลื่นและตัวรับ สัญญาณสัมผัสหน้าดินอย่างดี

Andreasson (1979) ได้แสดงการเปรียบเทียบผลของการรบกวนจะประมาณเท่ากันเมื่อ เปรียบเทียบระหว่างหลุมเจาะที่ทำการเจาะไว้ก่อนกับการทดสอบโดยการกดเครื่องมือลงไปใน ตัวอย่างดิน ยังมีการศึกษาปัญหาต่อพบว่าที่ระดับความลึกที่มากขึ้น ค่าโมดูลัสเฉือนจะมีค่ามาก ตามยิ่งทำให้ความเร็วคลื่นแรงเฉือนมีการเคลื่อนที่ที่เร็วขึ้นและไปในทิศทางที่เร็วที่สุด ทำให้การหา ค่าโมดูลัสเฉือนที่ชั้นดินเหนียวอ่อนที่มีความหนาน้อย ยากต่อการหาค่าที่ถูกต้อง ตามภาพที่ 21

2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับดินเหนียวสร้างใหม่

ดินเหนียวสร้างใหม่ทำโดยแยกดินธรรมชาติให้แตกออกเป็นอนุภาคเม็ดดิน ทำลายระนาบ เฉือน (Shear Plane) กำจัดช่องว่างขนาดใหญ่ และอัดดินขึ้นใหม่ให้โครงสร้างดินเป็นเนื้อเดียวกัน ทั้งหมด (Fearon & Coop,2000) ในปัจจุบันขบวนการสร้างดินใหม่นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อแยกดิน ออกให้เป็นอนุภาคขนาดเล็ก โดยใช้เทคนิคที่แตกต่างกัน Burland (1990) ได้แนะนำว่าตัวอย่าง ดินสร้างใหม่ควรจะทำจากตัวอย่างดินธรรมชาติ ผสมน้ำให้เป็นของเหลวโดยไม่ใช้ดินแห้งในการ ผสม ดินเหลวควรมีปริมาณน้ำในดินระหว่างพิกัดเหลว (Liquid Limit) ถึง 1.5 เท่าของพิกัดเหลว จากนั้นนำดินเหลวมาทำการอัดตัวคายน้ำ ให้อยู่ในสภาพ 1 มิติ น้ำที่ใช้ผสมดินควรจะมีคุณสมบัติ ทางเคมีเหมือนกับของเหลวในช่องว่างดิน Burland เรียกพารามิเตอร์ดินที่เตรียมด้วยวิธีการนี้ว่า " สิ่งที่มีอยู่แต่ดั้งเดิมในธรรมชาติ (Intrinsic) " เนื่องจากพารามิเตอร์เหล่านี้มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะ พิเศษเฉพาะตัว และมีมาแต่กำเนิดสำหรับดินชนิดนั้น

Fearon & Coop (2000) ได้รายงานว่าพลังงานสูงและต่ำที่ใช้ในการเตรียมตัวอย่างดิน สร้างใหม่อาจจะให้พฤติกรรมดินที่แตกต่างกันมาก สำหรับดินเหนียว Argille Scagliose ที่

้สร้างใหม่โดยไม่ได้เตรียมตัวอย่างจากการปั่นละเอียดซึ่งใช้พลังงงานสูง น่าจะเป็นดินอ้างอิงที่ ้เหมาะสมที่สุดเพื่อใช้เปรียบเทียบกับดินธรรมชาติ เพราะดินสร้างใหม่ที่ได้จะเป็นเนื้อเดียวกัน มี ใครงสร้างพื้นฐานที่ค่อนข้างจะมีเสถียรภาพ สามารถทำซ้ำใหม่ได้ และมีโครงสร้างผลึกที่ใกล้เคียง กับดินธรรมชาติมากกว่าดินจากการผสมโดยการปั่นละเอียด ขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างดิน สร้างใหม่ของ Fearon ประกอบด้วย การนำดินธรรมชาติมาตัดเป็นชิ้นๆ ผสมน้ำกลั่นให้ได้ปริมาณ ความชื้นในดินประมาณ 1.1 ถึง 1.5 เท่าของพิกัดเหลว และทิ้งไว้ข้ามคืนให้ดินเหนียวบวมตัว จากนั้นนำไปผสมในเครื่องกวนดิน (Mechanical Mixer) ประมาณ 2 ชั่วโมง จนกระทั่งได้ดินเหลว (Soil Slurry) ที่เป็นเนื้อเดียวกัน แล้วจึงน้ำดินเหลวไปอัดตัวคายน้ำที่ระดับความเค้นที่ต้องการ เพื่อให้ความชื้นในดินลดลง

Mathew and Rao (1997) ได้ศึกษาอิทธิพลของไอออนบวกต่อพฤติกรรมการอัดตัวของ ้ดินเหนียวทะเล การศึกษา<mark>จากระบบไอออนเชิงเดี่ยวแสดงให้เห็น</mark>อย่างชัดเจนถึงอิทธิพลของวาเลน ซี และรัศมีวงน้ำของไอออนบวกที่ถูกยึดเกาะไว้ต่อการอัดตัวของดินเหนียว ผลการทดสอบ Oedometer แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของวาเลนซีมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการลดลงของดัชนี การอัดตัว (Compression Index) และต่อการเพิ่มขึ้นของหน่วยแรงประสิทธิผลสูงสุดในอดีต

เทคนิคในการเตรียมตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่จากงานวิจัยต่างๆที่ได้รวบรวมไว้ มีดังนี้

Brand & Tsai (1972)

- 1. กวนดินที่จะใช้ทุดสอบ
- 2. นำดิน 250 กรัม ผสมน้ำกลั่นให้ได้ปริมาณน้ำในดิน 250% ใช้มือผสมร่วมกับเครื่องกวน
- เติมน้ำเกลือให้ดินเหลวมีเกลือเข้มข้น 35 กรัม/ลิตร และเพิ่มปริมาณน้ำในดินให้ได้ 2500%
- 4. เทดินเหลวใส่ในCylinder
- 5. ทิ้งให้ดินตกตะกอนจนกระทั่งมีน้ำใสสูงประมาณ 8 ซม. จึงดูดน้ำออก
- 6. เติมดินเหลวที่เตรียมตามข้อ1-3 เพิ่ม
- 7. ทำซ้ำตามข้อ 5-6 จนความสูงของดินเหนียวที่ต้องการ
- 8. เมื่อตกตะกอนสมบูรณ์แล้ว จึงปล่อยให้เกิด Self Weight Consolidation ประมาณ 2 ส้าโดาห์
- 9. ทดสอบการอัดตัวคายน้ำจนถึงหน่วยแรงที่ต้องการ

Chakrabarti & Horvath (1985)

- 1. น้ำดินเปียกมาผึ่งลมให้แห้ง
- 2. บดให้เป็นผง
- 3. ร่อนผ่านตะแกรงเบอร์ 100
- 4. ผสมน้ำให้ชื้น และบ่มไว้ 24 ชั่วโมง
- เติมน้ำกลั่นที่ไล่ฟองอากาศ ให้ได้ปริมาณน้ำเริ่มต้น 250 300% และผสมให้เป็นเนื้อ เดียวกัน
- 6. ร่อนผ่านตะแกรงเบอร์ 100
- 7. ทำการอัดตัวคายน้ำ โดยให้หน่วยแรงที่ต้องการมีค่าคงที่ประมาณ 72 ชั่วโมง

Fearon & Coop (2000)

- น้ำดินธรรมชาติมาตัดเป็นชิ้นๆ
- 2. ผสมน้ำกลั่นให้ได้ปริมาณความชื้นในดินประมาณ 1.1 ถึง 1.5 เท่าของพิกัดเหลว
- ปมทิ้งไว้ข้ามคืนให้ดินเหนียวบวมตัว
- 4. ผสมในเครื่องกวนดิน (Mechanical Mixer) ประมาณ 2 ชั่วโมง จนเป็นเนื้อเดียวกัน
- ทดสอบการอัดตัวคายน้ำจนถึงหน่วยแรงที่ต้องการ

Lee et al. (1993)

- ผสมดินเหนียวคงสภาพด้วยน้ำประปาให้มีอัตราส่วนช่องว่างเริ่มต้นประมาณ 7 และเก็บ ไว้ในบ่อรวม (Common Pool) ใช้เป็นตัวอย่างดินเหลวเริ่มต้นในทุกการทดสอบ
- ตักดินเหลวจากข้อ 1 ใส่ลงใน Sedimentation Tank ที่ประกอบอยู่ด้านบนของ เครื่องอัด ตัวคายน้ำ
- 3. ทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง ให้ตกตะกอน
- 4. ถอด Sedimentation Tank ออก และปาดดินให้เสมอขอบของเครื่องอัดตัวคายน้ำ
- 5. ทดสอบการอัดตัวคายน้ำ โดยเพิ่มก้อนน้ำหนักเป็นขั้นๆจนถึง 80 kPa

Seah (1990)

- 1. นำดินมาล้างน้ำ ร่อนผ่านตะแกรงเบอร์ 40
- 2. อบดินให้แห้งที่ 105 องศาเซลเซียส

- 3. บดให้เป็นผง โดยขนาดเม็ดดินต้องผ่านตะแกรงเบอร์ 100 ไม่น้อยกว่า 95%
- ผสมผงดินเหนียวกับน้ำเกลือในสภาพสุญญากาศ ให้ได้ปริมาณน้ำเริ่มต้น 100% และดิน เหลวมีความเข้มข้นเกลือ 16 กรัม/ลิตร
- 5. เทดินเหลวลงในConsolidometer ในสภาพสุญญากาศ
- 6. ทดสอบการอัดตัวคายน้ำจนถึงหน่วยแรงที่ต้องการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 การดัดแปลงเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกน

การควบคุมกระบวนการต่างๆของเครื่องทดสอบ ให้สามารถทำงานได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพนั้นสิ่งที่จำเป็นที่สุดอย่างหนึ่งคือจะต้องทราบถึงลักษณะและชนิดตลอดจนปริมาณ ของตัวแปรที่จะต้องควบคุม เช่น ความดันน้ำภายในและภายนอกของตัวอย่าง การไหลเข้าออก ของน้ำ การคลื่อนที่ ความเครียด และแรงที่เกิดขึ้น เป็นต้น เมื่อทราบลักษณะ ชนิดและปริมาณ ของตัวแปรต่างๆ เหล่านั้นแล้ว จะต้องทำการปรับระดับปริมาณของตัวแปรนั้นๆให้เหมาะสมกับ อุปกรณ์ที่ต่อร่วมอยู่ในระบบ อุปกรณ์ที่สามารถตรวจรู้และแปลงค่าปริมาณตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ใน การควบคุมเครื่องทดสอบให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ทดสอบ

ในงานวิจัยนี้จะทำการดัดแปลงเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนที่มีอยู่เดิมให้สามารถ ควบคุมวิถีหน่วยแรงและหาความเร็วคลื่นเฉือน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของอุปกรณ์เครื่อง ทดสอบฯ และส่วนของโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อควบคุมวิถีหน่วยแรง

3.2 ส่วนของเครื่องมือและอุปกรณ์หลักที่ใช้ประกอบเครื่องทดสอบสามแกน 3.2.1 อุปกรณ์รับส่งสัญญาณและมาตรวัดต่าง

1.) อุปกรณ์รับและส่งสัญญาณ National Instruments NI cRIO 9073

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับรับและส่งสัญญาณของตัวแปลงสัญญาณแต่ละตัว ซึ่งเป็น สัญญาณทางไฟฟ้าจะประกอบไปด้วยตัวส่งสัญาณเอาต์พุต NI 9263 AO ± 10 V และตัวรับ สัญญาณอินพุต NI 9237 AI Brigde ดังแสดงในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 อุปกรณ์ที่ใช้รับและส่งสัญญาณทางไฟฟ้า NI cRIO 9073

2.) ดิจิตอลมอเตอร์ (Digital motor)

เป็นอุปกรณ์สำหรับการเคลื่อนที่ของเครื่องทดสอบในแนวแกนซึ่งต่อกับช่องผ่านสัญญาณ เอาต์พุต NI 9263 AO ± 10 V ดังภาพที่ 3.2 สามารถให้เลือกใช้ได้ทั้ง ระบบ Manual และ Compurter ในระบบ Manual สามารถควบคุมที่มอเตอร์ได้โดยตรงส่วนระบบ Compurter จะต้อง ป้อนคำสั่งจากโปรแกรม Triaxial control Panel ซึ่งมีความเร็วในการเคลื่อนตั้งแต่ 00.00- 600 Hz หรือ 0.00- mm/min

ภาพที่ 3.2 ดิจิตอลมอเตอร์ (Digital motor)

3.) โหลดเซลล์ (Load Cell)

เป็นอุปกรณ์สำหรับวัดแรงในแนวแกนที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการทดสอบโดยต่อเข้าตัวรับ สัญญาณอินพุต NI 9237 Al Brigde ดังแสดงในภาพที่ 3.3 มีความสามารถในการวัดแรงได้ 5 กิโลนิวตัน

ภาพที่ 3.3 โหลดเซลล์ (Load Cell)

4.) Displacement transducer

เป็นอุปกรณ์สำหรับวัดการเคลื่อนตัวในแนวแกนโดยต่อเข้าตัวรับสัญญาณอินพุต NI 9237 AI Brigde ดังแสดงในภาพที่ 3.4 มีความสามารถในการวัดได้ 5 เซนติเมตร

ภาพที่ 3.4 อุปกรณ์วัดการเคลื่อนตัวในแนวแกน (LVDT)

5.) มาตรวัดแรงดัน<mark>น้</mark>ำ (Pressure transducer)

เป็นอุปกรณ์สำหรับการตรวจวัดแรงดันน้ำที่เกิดขึ้นภายในและภายนอกของตัวอย่าง มี 2 ขนาดด้วยกันคือ 500 kPa สำหรับวัดแรงดันภายใน (Back&Pore Pressure) และ 1 MPa สำหรับ การวัดแรงดันภายนอก(Cell Pressure) ซึ่งต่อกับตัวรับสัญญาณอินพุต NI 9237 Al Brigde ดัง แสดงในภาพที่ 3.5

ภาพที่ 3.5 มาตรวัดแรงดันน้ำ (Cell Pressure)

6.) Volumetric transducer

เป็นอุปกรณ์สำหรับวัดการเปลี่ยนแปลงปริมาตรของตัวอย่างดินซึ่งต่อกับตัวรับสัญญาณ อินพุต NI 9237 AI Brigde ดังแสดงในภาพที่ 3.6

ภาพที่ 3.6 มาตรวัดการเปลี่ยนแปลงปริมาตรน้ำน้ำ (Volumetric transducer)

7.) Electro-Pneumatic transducer

เป็นอุปกรณ์สำหรับควบคุมความดันภายนอก(Cell Pressure) และความดันภายในเซลล์ (Back&Pore Pressure) ซึ่งต่อกับตัวรับสัญญาณอินพุต NI 9237 Al Brigde ดังแสดงในภาพที่ 3.7

8.) Precision isolator / Noise filter

เป็นอุปกรณ์ลด Noise ที่เป็นสัญญาณรบกวนต่างๆ

ภาพที่ 3.8 อุปกรณ์ลบสัญญาณรบกวน

3.2.2 อุปกณ์ที่ใช้ในการตรวจวัดความเร็วคลื่น

้เครื่องมือสำหรับหาค<mark>่าความเร็วคลื่น ซึ่งประกอบด้วย</mark>อุปกรณ์หลักๆ ดังต่อไปนี้

 แผ่น Bender Element เป็นเครื่องมือส่งและรับสัญญาณ (Actuator & Sensor) คลื่น ความเค้นในตัวอย่าง

ภาพที่ 3.9 แผ่น Bender Element

2. Amplifier เป็นอุปกรณ์สำหรับใช้ขยายสัญญาณทางไฟฟ้า

ภาพที่ 3.10 National Instruments NI 6120 cart

 National Instruments NI 6120 cart เป็นอุปกรณ์สำหรับรับและส่งข้อมูลจากเบน เดอร์อิลิเมนต์สู่คอมพิวเตอร์โดยใช้งานร่วมกับโปรแกรม LabVIEW ในการนำเสนอ ข้อมูล

ภาพที่ 3.11 National Instruments NI 6120 cart

3.3 การติดตั้งแผ่น Bender Element กับเครื่องทดสอบ

วิธีการติดตั้งเบนเดอร์อิลิเมนต์ (Bender Element)ลงไปใน Top Cap และ Base ของ เครื่องทดสอบ Triaxial ทำการต่อเชื่อมสายไฟกับแผ่น Bender Element โดยที่ตัวส่งสัญญาณ (Actuator) และตัวรับสัญญาณ (Sensor) จะต่อวงจรแตกต่างกันดังภาพที่ 3.12 (ก)และ(ข) ตามลำดับการต่อวงจรที่แตกต่างกันของ Actuator และ Sensor เพื่อให้ Bender Element มี ประสิทธิภาพสูงสุดในการทำหน้าที่ที่แตกต่างกันของการส่งและรับสัญญาณคลื่นความเค้น แล้ว เคลือบแผ่น Bender Element ด้วยน้ำมันเคลือบแข็งโพลียูรีเทน ให้มีความหนาพอประมาณ เพื่อ ป้องกันการลัดวงจรของกระแสไฟฟ้าในแผ่น Bender Element แล้วเจาะ Top Cap และ Base ของเครื่อง Triaxial ดังภาพที่ 3.13(ก)เพื่อให้สามารถใส่แผ่น Bender Element ลงไปใน Top Cap และ Base ได้เทกาว Epoxy ลงไปใน Top Cap และ Base เพื่อยึดแผ่น Bender Element กับTop Cap และ Base ให้ติดกันดังภาพที่ 3.13(ข) เจาะแผ่นหินพรุน (Porous Stone) ให้รูมีขนาดที่แผ่น Bender Element สามารถทะลุผ่านไปได้

ภาพที่ 3.12 (ก) แสดงการต่อวงจรตัวกำเนิดสัญญาณ (X-pole) (ข) แสดงการต่อวงจรตัวรับ สัญญาณ (Y-pole)

ภาพที่ 3.13 (ก) การเคลือบแผ่น Bender Element (ข) การติดตั้งแผ่น Bender Element

ภาพที่ 3.14 รายละเอียดการทำงานของเครื่องทดสอบสามแกนที่ได้ดัดแปลงขึ้น

<mark>ภาพที่ 3.15</mark> เครื่องทดสอบสามแกนที่พัฒนาขึ้น

3.4 ส่วนของโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อควบคุมวิถีของหน่วยแรง

สำหรับการควบคุมวิถีหน่วยแรงได้ใช้โปรแกรม LabVIEW ในการจัดการควบคุมการ ทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้วิถีของหน่วยแรงเป็นไปตามความต้องการของผู้ทดสอบ นอกจาก การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบอัตโนมัติแล้ว ยังได้พัฒนาโปรแกรมให้สามารถตรวจวัดความเร็วคลื่น เฉือนในระหว่างการทดสอบแบบอัตโนมัติโดยใช้การประมวลผลสัญญาณเชิงเลขแบบสหสัมพันธ์ ไขว้ ลักษณะของโปรแกรมควบคุมวิถีหน่วยแรงและการตรวจวัดความเร็วคลื่นเฉือนได้แสดงไว้ใน ภาพที่ 3.17 และ 3.18 ตามลำดับ

ภาพที่ 3.17 โปรแกรมหาความเร็วคลื่น

3.5 การควบคุมวิถีหน่วยแรง(Control Stress Path)

การควบคุมวิถีหน่วยแรงบนเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนเพื่อศึกษาผลของวิถีหน่วยแรงที่ มีต่อความเร็วคลื่นเฉือนในดินเหนียวอ่อนสร้างใหม่ได้ใช้เบนเดอร์อิลิเมนต์สร้างและรับคลื่นเฉือน เพื่อคำนวณหาความเร็วคลื่นที่เปลี่ยนแปลงในขณะที่ทดสอบภายใต้วิถีหน่วยแรง 3 แบบ ดังแสดง ในภาพที่ 3.18 จะใช้ความสัมพันธ์ที่แสดงไว้ในสมการที่ (2.1) เป็นหลัก คือ แบบที่ 1เมื่อต้องการ ให้วิถีหน่วยแรงมีค่าความเค้นประสิทธิผล (p) คงที่แต่มีค่าความเค้นเฉือน (q) เพิ่มขึ้น โปรแกรม จะเพิ่มความเค้นเฉือนโดยการสั่งให้มอเตอร์ดันตัวอย่างดินตามแนวแกนด้วยความเร็ว 0.025 mm/min และในขณะเดียวกันก็จะปรับค่าความดันเซลล์ลงตามความสัมพันธ์ในสมการที่ (2.1) เมื่อต้องการเฉือนตัวอย่างดินโดยรักษาอัตราส่วน p'/ q ให้มีค่าคงที่ โปรแกรมจะเพิ่มความเค้น เฉือนโดยการสั่งให้มอเตอร์ดันตัวอย่างดินตามแนวแกนด้วยความเร็วคงที่พร้อมกับปรับค่า *CP* ให้ เปลี่ยนแปลงตามกัน ในกรณีที่ต้องการเพิ่มค่า p' และรักษาค่า q ให้คงที่ โปรแกรมจะทำการเพิ่ม แรงดันเซลล์และรักษาแรงเฉือนให้มีค่าคงที่ด้วยการควบคุมมอเตอร์ให้เคลื่อนที่ขึ้นลงตามความ จำเป็นเพื่อลดผลจากการคลายตัวของชุดเกียร์ (Relaxation and backlash of gear)

$$p' = \frac{q}{3} + CP - BP = \frac{\sigma_1 + \sigma_3}{3}$$
$$q = \frac{F}{A} = \sigma_1 - \sigma_3$$

โดยที่ p' คือความเค้นประสิทธิผล q คือความเค้นเบี่ยงเบน CP คือความดันเซลล์ BP คือความดัน น้ำภายในตัวอย่าง F คือแรงกดตามแกน และ A คือพื้นที่หน้าที่ของตัวอย่างดิน

ภาพที่ 3.18 วิถีหน่วยแรงของการทดสอบแบบต่าง ๆ

3.6 การเตรียมตัวอย่างการทดสอบ

ตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่(reconstituted clay) จากดิน บริเวณซอยวิภาวดี 62 ที่ระดับความลึกประมาณ 6-10 เมตร ตัวอย่างดินถูกสร้างใหม่โดยใช้การ อัดตัวอย่างดินจากสภาพเหลวด้วยหน่วยแรงที่เพิ่มขึ้นดังนี้ 0.125,0.25,0.50 และ 1.00 ksc เมื่อ เสร็จสิ้นขบวนการอัดตัวคายน้ำได้ทำการลดน้ำหนักลงจาก 1.00 เป็น 0.50 และ 0.25 ksc ตามลำดับ หลังจากนั้นจะทำการดันตัวอย่างดินออกจากโมลต์แล้วแบ่งออกเป็น 3 ตัวอย่างดังภาพ ที่ 3.14 และ 3.15 และทำการทดสอบหาคุณสมบัติทางวิศวกรรมพื้นฐานดังนี้

ปริมาณความชื้น (Water content) ความถ่วงจำเพาะ (Specific gravity) พิกัดแอตเตอร์เบอร์ก (Atterberg 's limit)

- ขีดเหลว (Liquid limit)
- ขีดพลาสติก (Plastic limit)

ภาพที่ 3.19 การเตรียมตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่

ภาพที่ 3.20 ตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ รุ่นที่ 1

3.7 ขั้นตอนการทดสอบ

การทดสอบหาค่าความเร็วคลื่นเฉือน(Shear Wave Vilocity) โดยใช้ Bender element ใน เครื่องทดสอบสามแกนแบบควบคุมวิถีความเค้นจะมีการเตรียมตัวอย่างและขั้นตอนต่างๆเหมือน การทดสอบเครื่องทดสอบสามแกนทั่วไปดังต่อไปนี้

3.7.1 การเตรียมตัวอย่างสำหรับทดสอบ

นำตัวอย่างดินที่ต้องการทดสอบมาทำการเอาพาราฟินและอลูมิเนียมฟลอยด์ที่หุ้มอยู่ออก แล้วนำมาตัดแต่งขอบ(Trim) ด้วยเส้นลวดขนาดเล็ก(Steel Wire Saw) ใน Triming Frame จน กระทั้งได้ตัวอย่างดินรูปทรงกระบอกรทดโดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 50 มิลลิเมตร แล้วนำ ตัวอย่างที่ได้มาตัดหัวและท้ายโดยใช้ Meter Box ให้เหลือความยาวประมาณ 100 มิลลิเมตร เพื่อให้ได้สัดส่วนของความสูงต่อเส้นผ่านศูนย์กลางเป็น 2 ต่อ 1 (H:D = 2:1) ตามขนาดมาตรฐาน จากนั้นนำตัวอย่างดินที่ถูกตัดแต่งแล้วมาวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางและความสูง แล้วนำไปช่าง น้ำหนักเพื่อหาความหนาแน่น(Total Density, γ,) ส่วนปริมาณความชื้น(Water Content, *W*,) ใน ตัวอย่างดินหาได้โดยใช้ค่าเฉลี่ยระหว่างปริมาณความชื้นของดินส่วนบน ส่วนกลางและส่วนล่าง ของตัวอย่าง

3.7.2 การเตรียมเครื่องมือทดสอบและจัดตัวอย่างในเครื่องทดสอบ

- 1. ทำการตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าว่าอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างเรียบร้อย
- 2. ทำการตรวจสอบข้อต่อจุดต่างๆว่ามีการรั่วซึมหรือไม่

- 3. ทำการไล่ฟองอากาศออกจากระบบด้วย Water Dr-Airing (จากเครื่อง Water Dr-Airing System โดยทำการ De-air น้ำที่จะใช้ในการทดสอบเป็นเวลาอย่างน้อย ประมาณ 30 นาทีก่อนนำมาใช้) ทั้งในสายของ Cell Pressure และ Back Pressure และที่สำคัญคือหลังจากไล่ฟองอากาศออกจากระบบแล้ว ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า ไม่มีแรงดันตกค้างอยู่ในระบบ โดยการเปิดระบบ(ประตูน้ำหรือValve)ออกสู่ บรรยากาศ
- นำแผ่นหินพรุน(Porous stone)ที่ผ่านการต้มไล่ฟองอากาศในน้ำเดือดอย่างน้อย 10 นาที วางบนฐานของ Triaxial แล้ววางทับด้วยกระดาษกรอง(Filter Paper)ก่อนที่จะ นำตัวอย่างที่ผ่านการตัดแต่ง(Trimmed) มาวางโดยจะต้องเสียบแผ่น Bender Element ลงไปในดินไม่ให้ตัวอย่างเกิดรอยแตกขึ้นได้จากนั้นตามด้วยกระดาษกรอง ,หินพรุนและ Top cap ที่มีแผ่น Bender Element เสียบติดอยู่ ถ้าตัวอย่างมีลักษณะ ที่ค่อนข้างแข็งจะต้องมีการเซาะเป็นร่องเพื่อที่จะสามารถเสียบแผ่น Bender Element ลงไปได้
- ทำการติดกระดาษกรอง(Side Drained) ขนาดตามมาตรฐานของ Bishop and Henkel (1962)รอบๆตัวอย่างเพื่อช่วยเร่งอัตราการระบายของแรงดันน้ำ(Pore Pressure Dissipation) ในระหว่างกระบวนการอัดตัวคายน้ำ (Consolidation)และ ช่วยในการกระจายของแรงดันน้ำในระหว่างการเฉือนตัวอย่าง โดยปลายทั้งสองของ กระดาษกรองจะต้องสัมผัสกับแผ่นหินพรุนทั้งด้านบนและด้านล่างของตัวอย่าง
- 6. สวม Membrane หุ้มตัวอย่างเพื่อไม่ให้น้ำสัมผัสกับตัวอย่างดินโดยตรง
- 7. รัด O-ring ที่ฐานและที่ Cap เพื่อป้องกันน้ำภายในเซลล์ไหลซึมผ่านเข้าสู่ตัวอย่างดิน
- น้ำ Triaxial cell ครอบลงบนฐานของ Triaxial แล้วทำการยึดด้วยสกรู และควรระวัง
 Piston กระแทกหรือกดตัวอย่างก่อนเริ่มการทดสอบซึ่งอาจทำให้ตัวอย่างวิบัติได้จึง
 ควรมีการล็อกหรือค้ำ Piston ไว้ก่อนทำขั้นตอนนี้
- เติมน้ำเข้า Triaxial Cell ผ่านทางสายของ Cell Pressure โดยเปิด Air Valve ด้านบน ของ Triaxial Cell ไว้ แล้วรอจนกระทั่งน้ำเต็มล้นออกทาง Air Valve จากนั้นทำการ ปิด Air Valve
- 10. ทำการตั้งค่าต่างๆให้เป็นศูนย์เพื่อเริ่มการทดสอบในขั้นตอนต่อไป

3.7.3 ขั้นตอนการทำให้ตัวอย่างดินอิ่มตัว (Saturation)

ขั้นตอนนี้เป็นการทำให้มั่นใจว่าตัวอย่างอิ่มตัวด้วยน้ำ และขจัดปัญหาของ Negative Porpressur ซึ่งเราไม่รู้ค่า โดยทำการไล่อากาศออกจากตัวอย่างดินเพื่อให้ดินอิ่มตัวด้วยน้ำ ใน งานวิจัยนี้จะใช้วิธีการดูดอากาศ(Suc tion) ด้วย Vacuum Pump เป็นวิธีการไล่ฟองอากาศออก จากตัวอย่างโดยให้น้ำไหลเข้าด้านล่างของตัวอย่างดินแล้วออกทางด้านบนด้วยน้ำกลั่นที่นำมา De-Air ไว้แล้ว นานประมาณ 3-4 ชั่วโมงดังแสดงในภาพที่ 3.21 โดยมีขั้นตอนและวิธีการควบคุม แสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ขั้นตอนการดู<mark>ดอากาศออกจากตัวอย่างเพื่อให้ตัวอ</mark>ย่างดินอิ่มตัวด้วยน้ำ

Step	1 🥖	2	3	4	5	6
Тор	-20 🥖	-40	-60	-80	-90	-90
Cell	0	-20	-40	-40	-70	-70
Bottom	-20	-40	-60	-80	-90	-80

- 1. เติมน้ำที่ De- Air ไว้แล้วเข้าในภาชนะ A และB ให้ระดับน้ำ A สูงกว่า B
- เปิด Vacuum Pump ให้ความดัน Pressure gage -90 kPa
- เปิดวาล์ว (1)(2)(4)(6)และ(5)โดยใช้น้ำจากภาชนะ B
- 4. ปรับ Pressure gageของ BP&PP ที่ความดัน -20 kPa และ CP 0 kPa ทิ้งไว้ 20 นาที
- 5. ปรับ Pressure gageของ BP&PP ที่ความดัน -40 kPa และ CP -20 kPa ทิ้งไว้ 20 นาที จนถึง step 5
- เปิดวาล์ว (5) และ(3) ปิดวาล์ว(2) เพื่อให้น้ำไหลจากภาชนะ A เข้า Bottom ผ่าน ตัวอย่างดินออกทางด้านบนเข้าในภาชนะ B
- ปรับ Pressure gageของ BP&PP ที่ความดัน -80 kPa และ CP -70 kPa ทิ้งไว้ 20 นาที
- 8. ปรับ Pressure gageของ BP&PP ที่ความดัน -90 kPa แล้วเปิดวาล์ว(2) ปิด(3)
- 9. ลดความดันจาก Step 5 ย้อนกลับจนถึง Step 1

- 10. ปิดวาล์ว(6) ค่อยๆเพิ่มความดัน CP 20 kPa พร้อมกับลดความ Pressure gageของ BP&PP จนถึง 0 kPa ปิด Vacuum Pump และวาล์ว (1)(2)(4) และ(5)
- 11. หลังจากนั้นทำการตรวจสอบค่า B Parameter ซึ่งตัวอย่างที่เหมาะสม ควรให้ค่า B Parameter มีค่ามากกว่า 95% จึงทำกระบวนการอัดตัวคายน้ำต่อไป

ภาพที่ 3.21 วิธีการทำตัวอย่างดินให้อิ่มตัวด้วยน้ำ

3.7.4 วิธีการวัดความเร็วของคลื่นความเค้น (Shear wave measurement)

ในงานวิจัยนี้จะทำการวัดหาค่าความเร็วของคลื่นความเค้นในระหว่างการทดสอบแบบ ควบคุมวิถีหน่วยแรง โดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยการประมวลผลสัญญาณเชิงเลขแบบสหพันธ์ ไขว้ วิธีการวัดค่าความเร็วของคลื่นความเค้นมีขั้นตอนดังนี้

ทำการต่อวงจรทางไฟฟ้าดังภาพที่3.22 การทดสอบจะเริ่มจากโปรแกรมจะให้กำเนิด สัญญาณไฟฟ้าส่งไปยัง NI 6120 cart ผ่านอุปกรณ์ขยายสัญญาณและ Bender element ตัวส่ง สัญญาณ Bender element จะแปลงสัญญาณจากพลังงานทางไฟฟ้าเป็นพลังงานกลทำให้เกิด การสั่นไหว ในตัว Bender element เกิดเป็นคลื่น S wave ลงไปในตัวอย่างดินจากนั้นคลื่น S wave จะแพร่กระจายจากดินไปถึง Bender element ตัวรับสัญญาณ ตัวรับสัญญาณก็จะแปลง สัญญาณทางกลจากคลื่นกลับไปเป็นสัญญาณทางไฟฟ้าผ่าน NI 6120 cart และแสดงผลบน คอมพิวเตอร์

ภาพที่ 3.22 แผนผังการต่อวงจรการทดสอบด้วย Bender Element

3.7.5 ขั้นตอนการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรง

หลังจากกระบวนการอัดตัวคายน้ำสิ้นสุดลงจึงเริ่มดำเนินการทดสอบ ภายใต้ โปรแกรมควบคุมวิถีหน่วยแรง และวัดค่าความเร็วคลื่นเฉือน มีขั้นตอนการทดสอบดังนี้

- กำหนดอัตราความเร็วของมอเตอร์ ในงานวิจัยนี้ใช้วิธีควบคุมแบบ Strain control โดยควบคุมความเร็วของมอเตอร์ไว้ที่ 0.35 Hz 1.5% Strain/hr. หรือ 0.025 mm/min. โดยประมาณ
- 2. เดินมอเตอร์ให้ Load cell แตะกับ Top cap
- 3. เปิดวาล์วระบาย<mark>น้ำ Back&</mark>Pore Pressur
- ใส่ความสูงของตัวอย่างใหม่หลังจากกระบวนการอัดตัวคายน้ำสิ้นสุดลงบน โปรแกรมควบคุมวิถีหน่วยแรง
- 5. Reset Displacement and flow meter
- 6. กำหนดการเก็บค่าความเร็วคลื่นในทุกๆ120วินาทีบนโปรแกรมหาความเร็วคลื่น
- เริ่มทำการควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบต่างๆโดยแบ่งออกเป็น 3 แบบที่มีจุดเริ่มต้นและ จุดสิ้นสุดเดียวกันดังต่อไปนี้
 - 7.1) การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 1ควบคุมให้ P'คงที่ q เพิ่มขึ้น (200,0 ถึง
 200,100) แล้วเปลี่ยนเป็น P' เพิ่มขึ้น q คงที่ (200,100 ถึง 550,100)
 - 7.2) การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 2 ควบคุมให้ P'และ q เพิ่มขึ้น(200, 0ถึง
 550,100) ด้วยความชั้น 0.257
 - 7.3) การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 3 ควบคุมให้ P'เพิ่มขึ้น q คงที่ (200,0 ถึง
 550,0) แล้วเปลี่ยนเป็น P' คงที่ q เพิ่มขึ้น (550,0 ถึง 550,100)

จุฬาลงกรณ่มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการทดสอบ

4.1 บทนำ

ผลการดัดแปลงเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนแบบมาตรฐานที่มีอยู่เดิมให้สามารถ ควบคุมวิถีของหน่วยแรงด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เครื่องมือดังกล่าวถูกนำไปใช้ในการศึกษาผล ของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือนในตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่(Reconstituted Clay) ซึ่งเก็บมาจากบริเวณซอยวิภาวดี 62 ที่ระดับความลึกประมาณ 6-10 เมตร โดยการวัดความเร็ว คลื่นเฉือนในระหว่างการทดสอบภายใต้วิถีหน่วยแรง 3 แบบที่มีจุดเริ่มและจุดสิ้นสุดเหมือนกัน การทดสอบจะทำเหมือนการทดสอบแรงอัดสามแกนทั่วไป คือ ทำให้ตัวอย่างอิ่มตัว(Saturation) และบีบอัดตัวคายน้ำ (Consolidation)ด้วยหน่วยแรงประสิทธิผลเท่ากันทุกทิศทาง(Isotropic) เมื่อ ขบวนการอัดตัวคายน้ำสิ้นสุดลงจึงทำการทดสอบหาความเร็วคลื่นเฉือนในแต่ละเส้นทางเดินของ วิถีหน่วยแรงซึ่งทดสอบในสภาพ CID (Isotropically Consolidation Drained)ภายใต้เงื่อนไข (Strain control)

สำหรับการดัดแปลงเครื่องทดสอบฯในงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของวิถีหน่วยแรงที่มี ผลกระทบต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือน โดยพิจารณาถึงผลของ อัตราส่วนช่องว่าง,หน่วยแรง ประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบน เป็นหลัก

4.2 คุณสมบัติทางวิศวกรรมขั้นพื้นฐานระหว่างรุ่นของดินเหนียวสร้างใหม่

ในการเตรียมตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ ขั้นตอนและวิธีต่างๆจะทำเหมือนในงานวิจัย ของวิโรจน์(2546)โดยขั้นตอนการเพิ่มน้ำหนักในกระบวนการบีบอัดตัวคายน้ำคือ 0.125, 0.25, 0.50, 1 ksc. ตามลำดับแล้วทำการ Unload มาที่ OCR=4 (0.25 ksc.) ซึ่งดินเหนียวสร้างใหม่นี้มี ค่าหน่วยแรงแบกทานในอดีต (Maximum past pressure, หน่วยแรงในแนวดิ่ง) เท่ากับ 1 ksc.

การทดสอบหาปริมาณความชื้นในดินเหนียวสร้างใหม่ และขีดพิกัด Atterberg Limits เป็นวิธีการง่ายและสะดวกที่สุดในการตรวจสอบความสม่ำเสมอของเนื้อดิน ซึ่งพบว่าตัวอย่างดิน เหนียวสร้างใหม่ในแต่ละรุ่นที่ผสมมีความแปรปรวนค่อนข้างต่ำ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

วุ่น	Sample	W _n (%)	γ_t (t/m ³)	LL (%)	PL (%)	PI (%)	LI (%)
A	1	53.92	1.65	69.18	27.65	41.53	0.63
	2	53.59	1.68	69.35	27.27	42.08	0.63
	3	53.73	1.70	69.70	27.56	42.14	0.62
В	1	60.33	1.65	72.62	30.36	42.26	0.70
	2	5 <mark>9.68</mark>	1.64	72.87	31.41	41.46	0.68
	3	60.25	1.65	73.20	32.42	40.78	0.68
С	1	59.59	1. <mark>64</mark>	73.47	33.56	39.91	0.65
	2	57.79	1.64	72.92	32.48	40.44	0.63
	3	60.05	1.65	73.35	33.65	39.70	0.66

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบคุณสมบัติพื้นฐานของดินเหนียวสร้างใหม่

4.3 ผลการพัฒนาโปรแกรมเพื่อควบคุมเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนและการตรวจวัดค่า ความเร็วคลื่นเฉือนด้วยระบบอัตโนมัติ

เครื่องทดสอบแรงอัดสามแกน(Triaxial Test) ที่ดัดแปลงขึ้นให้สามารถควบคุมวิถีหน่วย แรงนั้น แบ่งการทดสอบออกเป็น 3 แบบคือ แบบที่ 1 ควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') คงที่ ความเค้นเบี่ยงเบน(q) เพิ่มขึ้นก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') เพิ่มขึ้น และความเค้นเบี่ยงเบน(q) คงที่ แบบที่ 2 ควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') และความ เค้นเบี่ยงเบน(q) เพิ่มขึ้น แบบที่ 3 ควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') และความ เก้นเบี่ยงเบน(q) เพิ่มขึ้น แบบที่ 3 ควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') เพิ่มขึ้น ความเค้น เบี่ยงเบน(q) คงที่ก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P') คงที่และความเค้น เบี่ยงเบน(q) เพิ่มขึ้น โดยมีผลการทดสอบดังภาพที่ 4.1 4.2 และ 4.3 เป็นการทดสอบแบบควบคุม วิถีหน่วยแรงกับตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ในแต่ละรุ่นการผสม ผลการทดสอบดังกล่าวแสดงให้ เห็นว่าเครื่องทดสอบที่ได้ดัดแปลงขึ้นมานั้นสามารถควบคุมเส้นทางเดินของวิถีหน่วยแรงและ สามารถตรวจวัดความเร็วคลื่นเฉือนดังภาพที่ 4.4 ในระหว่างการทดสอบแบบอัตโนมัติซึ่งเป็นไป ตามวัตถุประสงค์ของผู้ทดลอบ

ภาพที่ 4.1 แสดงผลการควบคุมเส้นทางเด<mark>ินขอ</mark>งวิถีหน่วยแรงของตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น A

ภาพที่ 4.2 แสดงผลการควบคุมเส้นทางเดินของวิถีหน่วยแรง ของตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น B

ภาพที่ 4.3 แสดงผลการควบคุมเส้นทางเดินของวิถีหน่วยแรง ของตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น C

ภาพที่ 4.4 ลักษณะสัญญาณของ Bender element ที่เกิดขึ้นด้วยโปรแกรมหาความเร็วคลื่น

4.4 ผลกระทบของวิถีหน่วยแรงต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือน(Shear Wave Velocity)

นักวิจัยหลายท่านได้เสนอสมการความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือน (V_s) กับ สถานะของความเค้น (State of stress) ในทิศทางของการเคลื่อนที่ของอนุภาคและของคลื่น โดยที่ ค่าความเร็วคลื่นเฉือนของเหนียวเกิดจากความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (σ'_{mean})ซึ่งความเค้น ประสิทธิผลหลัก (σ'_1) และรอง (σ'_3) กระทำในทิศทางการเคลื่อนที่ของคลื่นและทิศทางการ เคลื่อนที่ของอนุภาคดินตามลำดับภายใต้การให้แรงกระทำแบบเท่ากันทุกทิศทาง (σ'_0) หลังจาก ทำการให้แรงกระทำแบบเท่ากันทุกทิศทางตัวอย่างดินเหนียวจะถูกทำการเฉือนโดยการเพิ่มแรง กระทำในแนวดิ่งด้วยอัตราความเครียดอัดในระดับต่ำๆที่ซึ่งแรงกระทำในแนวราบมีค่าไม่คงที่ตาม เงื่อนไขการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรงตลอดการทดสอบ ในทฤษฏีที่เกี่ยวข้องมีสอง ความสัมพันธ์เชิงประสบการณ์ที่ได้มีการนำเสนอไว้ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่น เฉือนตลอดระนาบหลักทั้งแกน x และ y กับความเค้นในทิศทางของ σ'_1 และ σ'_3 ซึ่งเป็นทิศ ทางการเคลื่อนที่ของคลื่นและการเคลื่อนที่ของอนุภาคตามลำดับ Santamarina และ คณะ (2001) ได้รวบรวมสูตรเชิงประสบการณ์ทั้งสองไว้ในรูปของสถานะของความเค้นภายใต้การให้แรง กระทำแบบไม่เท่ากันทุกทิศทางดังแสดงในสมการที่ 4.1 และ 4.2

$$V_s = \Omega(\frac{\sigma'_3}{1kPa})^{\theta} (\frac{\sigma'_1}{1kPa})^{\delta}$$
(4.1)

$$V_s = \Theta(\frac{\sigma'_1 + \sigma'_3}{2kPa})^{\zeta} (\frac{\sigma'_1 - \sigma'_3}{2kPa})^{\psi}$$
(4.2)

โดยที่ Ω และ Θแสดงอัตราส่วนช่องว่างของการจัดเรียงที่โครงสร้างคงที่เหมือนกับ คุณสมบัติการเกาะกลุ่ม ขณะที่ค่าคงที่ที่เป็นองค์ประกอบ ได้แก่ θ δζและψสะท้อนถึงการ สัมผัสกันของอนุภาคและอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

ภาพที่ 4.4 4.5 และ 4.6 เป็นผลการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรงในเส้นทางที่ 1 มีค่า ความเร็วคลื่นเริ่มต้นประมาณ 130 128 และ 122m/s ตามลำดับเมื่อเริ่มดำเนินการเฉือน (Shearing)ตัวอย่างแบบควบคุมให้ความเค้นเฉลี่ยคงที่และความเค้นเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้นในช่วงนี้ พบว่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มลดลงประมาณ 121 120 111 m/s แล้วจึงทำการควบคุมแบบให้ ความเค้นเฉลี่ยเพิ่มขึ้นและความเค้นเบี่ยงเบนคงที่ในช่วงนี้พบว่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประมาณ 157 138 139 m/s ตามลำดับ ภาพที่ 4.7 4.8 และ 4.9 เป็นผลการทดสอบแบบควบคุม วิถีหน่วยแรงในเส้นทางที่ 2 เมื่อขบวนการอัดตัวคายน้ำสิ้นสุดลงจะมีค่าความเร็วคลื่นประมาณ 135 122 119 m/s เมื่อเริ่มดำเนินการเฉือน(Shearing)ตัวอย่างแบบควบคุมให้ความเค้นเฉลี่ยและ ความเค้นเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้นด้วยความชัน 0.285 ในช่วงนี้พบว่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประมาณ 168 147 143 m/s ตามลำดับ ภาพที่ 4.10 4.11 และ 4.12 เป็นผลการทดสอบแบบ ควบคุมวิถีหน่วยแรงในเส้นทางที่ 3 เมื่อขบวนการอัดตัวคายน้ำสิ้นสุดลงจะมีค่าความเร็วคลื่น ประมาณ 125 113 116 m/s เมื่อเริ่มดำเนินการทดสอบตัวอย่างแบบควบคุมให้ความเค้นเฉลี่ย เพิ่มขึ้นและความเค้นเบี่ยงเบนคงที่ในช่วงนี้พบว่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณ 161 135 138 m/s แล้วจึงทำการควบคุมแบบให้ความเค้นเฉลี่ยคงที่และความเค้นเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้น ในช่วงนี้พบว่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณ 180 148 155 m/s ตามลำดับ

จากผลการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 1 2และ3 กับตัวอย่างดินเหนียว สร้างใหม่ระหว่างรุ่น A BและC ได้ถูกนำมาเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความเร็วคลื่น เฉือน (V_s) หารด้วยค่าความคลื่นเริ่มต้น (V_{s0}) ที่ได้รับอิทธิพลจากความเค้นประสิทธิพลเฉลี่ย และความเค้นเบี่ยงเบนดังแสดงในภาพที่ 4.13 ถึง4.15 พบว่าค่าความเร็วคลื่นเฉือนมีแนวโน้ม เหมือนกันของการควบคุมวิถีหน่วยแรงในแต่ละแบบ

ผลของการควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 1

ภาพที่ 4.4 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของตัวอย่าง ดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น A

ภาพที่ 4.5 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของตัวอย่าง ดินเหนียวสร้างใหม่รุ่น B

ภาพที่ 4.6 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น C

ผลของการควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 2

ภาพที่ 4.8 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น B

ภาพที่ 4.9 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น C

ผลของการควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 3

ภาพที่ 4.10 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน เหนียวสร้างใหม่รุ่น A

ภาพที่ 4.11 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน เหนียวสร้างใหม่รุ่น B

ภาพที่ 4.12 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน เหนียวสร้างใหม่รุ่น C

การเปรียบเทียบผลของการควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 1 ของตัวอย่างดินเหนียว สร้างใหม่ 3 รุ่น

ภาพที่ 4.13 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน เหนียวสร้างใหม่รุ่น A B และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 1

การเปรียบเทียบผลของการควบ<mark>คุมวิถีหน่วยแรงแบ</mark>บที่ 2 ของตัวอย่างดินเหนียว สร้างใหม่ 3 รุ่น

ภาพที่ 4.14 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน เหนียวสร้างใหม่รุ่น A B และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 2

การเปรียบเทียบผลของการควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 2 ของตัวอย่างดินเหนียว สร้างใหม่ 3 รุ่น

ภาพที่ 4.15 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือน ของดิน เหนียวสร้างใหม่รุ่น A B และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 3

อย่างไรก็ตามค่า Θ เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของหลายคุณสมบัติ เช่น ความหนาแน่นของ ตัวอย่างเหมือนกับลักษณะเฉพาะขององค์ประกอบของดิน เป็นต้น โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อค่า Θ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 พารามิเตอร์ ได้แก่ 1.พารามิเตอร์A ที่บ่งบอกถึงอิทธิพลของคุณสมบัติ การเกาะกลุ่มของอนุภาคดิน เช่น อัตราส่วนช่องว่าง เป็นต้น 2.พารามิเตอร์*F(e)* ได้ถูกนำเสนอไว้ สำหรับทั้งดินทรายและดินเหนียวจากความเป็นมาของการสร้างสมการเชิงประสบการณ์ที่ได้จาก หลายวิธีการทดสอบ รายละเอียดของ *F(e)* นี้ได้ถูกค้นพบโดย Ishihara (1996) อย่างไรก็ตามใน งานวิจัยนี้ได้ใช้สมการดั้งเดิมที่ถูกนำเสนอไว้โดย Hardin และ Richard (1963) ดังแสดงในสมการ ที่ 4.3 และ 4.4 จากปัจจัยที่ส่งผลต่อค่า Θ ที่กล่าวมาทำให้สามารถเขียนสมการที่ 4.1 ขึ้นใหม่ได้ ดังสมการที่ 4.5

Round particles (4.3)

$$F(e) = \frac{(2.17 - e)^2}{1 + e}$$
.4)

$$F(e) = \frac{(2.97 - e)^2}{1 + e}$$
 Angular particles (4.

$$V_s = AF(e)\left(\frac{\sigma'_0}{1kPa}\right)^{\beta} \tag{4.5}$$

ภาพที่ 4.16 4.17และ4.18 แสดงผลของความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่อค่า ้อัตราส่วนช่องว่างของดิน ซึ่งการควบคุมวิถีหน่วยแรงทั้ง 3 แบบที่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด เดียวกันจะมีผลต่ออัตราส่วนช่องว่างที่ไม่เท่ากัน คืออัตราส่วนช่องว่างของการควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 1 น้อยกว่าแบบที่ 2และ 3 ตามลำดับ $e_1 < e_2 < e_3$ ภาพที่ 4.19 4.20 และ4.21 แสดง ความแปรผันระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนกับอัตราส่วนช่องว่างของดินเหนียวสร้างใหม่ ซึ่งการ เคลื่อนที่ของคลื่นเฉือนนี้อยู่ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรงทั้ง 3 แบบ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง ความเร็วคลื่นเฉือนกับอัต<mark>รา</mark>ส่วนช่องว่างมีความสัมพันธ์แบบแปรผันตรงและสามารถสรุปได้ว่าถ้า อัตราส่วนช่องว่างลดลงจะทำให้ความเร็วคลื่นเฉือนมีค่ามากขึ้น

ภาพที่ 4.16 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่ออัตราส่วนช่องว่าง ของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น AB และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 1

ภาพที่ 4.17 ความเค้นปร<mark>ะ</mark>สิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่ออัตราส่วนช่องว่าง ของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น AB และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 2

ภาพที่ 4.18 ความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเบี่ยงเบนที่มีต่ออัตราส่วนช่องว่าง ของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น AB และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 3

ภาพที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนและอัตราส่วนช่องว่างของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น A B และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 1

ภาพที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนและอัตราส่วนช่องว่าง ของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น A B และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 3

ภาพที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนและอัตราส่วนช่องว่างของดินเหนียว สร้างใหม่รุ่น A B และC ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบที่ 3

้เปรียบเทียบผลของวิถ<mark>ีหน่วยแรงที่มีต่อความ</mark>เร็<mark>วคลื่นเฉือนข</mark>องตัวอย่างดินรุ่นเดียวกัน

ภาพที่ 4.22 4.23 และ4.24 แสดงผลการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรงกับตัวอย่างดิน เหนียวสร้างใหม่ทั้ง 3 รุ่น พบว่าค่าความเร็วคลื่นเฉือนของการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรง แบบเดียวกันจะมีแนวโน้มของค่าความเร็วเฉือนเหมือนกัน สำหรับวิถีหน่วยแรงที่ต่างกันค่า ความเร็วคลื่นเฉือนก็จะต่างกัน โดยสามารถสรุปได้ว่าการทดสอบแบบควบคุมวิถีหน่วยแรงทั้ง 3 แบบที่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดเดียวกันจะมีค่าความเร็วคลื่นไม่เท่ากัน สำหรับการควบคุมวิถี หน่วยแรงแบบที่ 1 และแบบที่ 3 ในช่วงของการเฉือนแบบควบคุมให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P')คงที่ ความเค้นเบี่ยงเบน(q) เพิ่มขึ้นค่าความเร็วคลื่นเฉือนที่ได้จะแตกต่างกัน คือ การควบคุม วิถีหน่วยแรงแบบที่ 1 มีแนวโน้มลดลงซึ่งแบบที่ 3 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากการทดสอบควบคุม วิถีหน่วยแรงทั้งสองแบบจะกระทำหลังจากกระบวนการอัดตัวคายน้ำสิ้นสุดลง ที่ซึ่งการควบคุม เฉบบที่ 1 เป็นไปตามเงื่อนไขการทดสอบส่วนในการควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 3 ก่อนที่จะเริ่ม เฉือนแบบให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย (P')คงที่ ความเค้นเบี่ยงเบน(q)เพิ่มขึ้นจะต้องผ่าน ขั้นตอนควบคุมแบบให้ความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย(P')เพิ่มขึ้น ความเค้นเบี่ยงเบน(q)คงที่ก่อน กระบวนการดังกล่าวอาจยังไม่สิ้นสุดลงจึงทำให้ในขณะทำการเฉือนแบบที่ 3 ค่าความเร็วที่วัดได้มี แนวโน้มเพิ่มขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ในขั้นตอนการเฉือนแบบที่ 1 และ3 มีค่าความเร็วคลื่น เฉือนที่ไม่สอดคล้องกัน และค่าความเค้นประสิทธิผลแบบที่ 3 ที่ได้อาจไม่ใช้ความเค้นประสิทธิผล

ที่แท้จริง ภาพที่ 4.27 4.28และ4.29 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ความเร็วคลื่นเฉือนกับ Strain axial (%)และการเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำในระหว่างการทดสอบของดินทั้ง 3 รุ่น

ภาพที่ 4.22 รวมผลทดสอบแบบควบคุ<mark>มวิถีของหน่วยแรงกับตัว</mark>อย่างดินเหนียวสร้างใหม่ชุด A

ภาพที่ 4.23 รวมผลทดสอบแบบควบคุมวิถีของหน่วยแรงกับตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ชุด B

ภาพที่ 4.24 รวมผลทดสอบแบบควบคุมวิถีของหน่วยแรงกับตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ชุด C

เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วคลื่นเฉือนกับ Strain (%)และ Flow volume

ภาพที่ 4.25 ผลของ Strain Axial (%)กับความเร็วคลื่นเฉือนของดินเหนียวสร้างใหม่ชุด A

ภาพที่ 4.26 ผล Strain Axial (%) กับความเร็วคลื่นเฉือนของดินเหนียวสร้างใหม่ชุด B

ภาพที่ 4.27 ผลของ Strain Axial (%) กับความเร็วคลื่นเฉือนของดินเหนียวสร้างใหม่ชุด C

4.6 ความสัมพันธ์ทางอิมไพริกัล

Hardin & Black (1968) ได้เสนอความสัมพันธ์ทางสมการเชิงประสบการณ์ของค่าโมดูลัส แบบเฉือนกับฟังชั่นของอัตราส่วนช่องว่าง F(e) ดังสมการที่ 4.6

$$G_0 = cF(e)(\sigma_0)^{0.5}$$
 4.6

ค่าโมดูลัสแบบเฉือนทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบในงานวิจัยนี้ โดยการทดสอบด้วยวิธี Bender element มีค่าต่ำกว่าขอบเขตของสมการเชิงประสบการณ์ทั้งสองคือ $G = 1575.38F(e)P^{0.5}$ กับ $G = 3229.54F(e)P^{0.5}$ {G:kPa, P':kPa} เมื่อน้ำมาจัดรูปแบบกราฟ ระหว่าง G₀/F(e) กับ Mean effective stress(P') ในแกน log-log scale ดังแสดงในภาพที่ 4.28, 4.29และ4.30

ภาพที่ 4.28 ผลของค่า G/F(e) กับค่าความเค้นประสิทธิผล P' ของดินเหนียวสร้างใหม่ชุด A

ภาพที่ 4.29 ผลของค่า G/F(e) กับค่าความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย P' ของดินเหนียวสร้างใหม่ชุด B

ภาพที่ 4.30 ผลของค่า G/F(e) กับ ค่าความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย P'ของดินเหนียวสร้างใหม่ชุด C

เมื่อนำผลการทดสอบมาหาความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วของคลื่นเฉือนกับความเค้น ประสิทธิผลและความเค้นเฉือนตามรูปแบบของสมการ(4.1) จะได้ความสัมพันธ์สำหรับวิถีของ หน่วยแรงแบบที่ 1 2 และ 3 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

$$V_{s} = \Theta \left(\frac{\sigma'_{1} + \sigma'_{3}}{2kPa} \right)^{\zeta} \cdot \left(\frac{\sigma'_{1} - \sigma'_{3}}{2kPa} \right)^{\psi}$$
$$\zeta = 0.36 - \frac{\Theta}{700}$$

จากวิถีหน่วยแรงแบบที่ 1 2 และ3 ของตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่ทั้งสามรุ่น ในตาราง 4.1 เลข ชี้กำลังของความเค้นประสิทธิผลและความเค้นเฉือนมีค่าใกล้เคียงกันซึ่งสอดคล้องกับสมการของ Santamarina, et al. (2001) ดังแสดงในภาพที่ 4.31

ภาพที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Θ และ ζ (เขียนใหม่จาก Santamarina, et al.,2001)

รุ่นของตัวอย่างดิน	วิถีหน่วยแรงแบบ	$V_{s} = \Theta\left(\frac{\sigma'_{1} + \sigma'_{3}}{2kPa}\right)^{\zeta} \left(\frac{\sigma'_{1} - \sigma'_{3}}{2kPa}\right)^{\psi}$	D^2
เหนียวสร้างใหม่	ต่างๆ		К
A	1	$V_s = 32.44 p^{10.34} q^{-0.078}$	0.72
	2	$V_s = 29.42 p^{10.34} q^{-0.045}$	0.98
	3	$V_s = 21.97 p^{10.34} q^{0.044}$	0.84
В	1	$V_s = 37.56 p^{+0.31} q^{-0.079} 2$	0.32
	2	$V_s = 28.10 p^{0.314} q^{-0.034}$	0.92
	3	$V_s = 23.75 p^{0.010} q^{0.016}$	0.82
С	1	$V_s = 34.68 p^{0.34} q^{-0.119}$	0.21
	2	$V_s = 26.20 p^{10.34} q^{-0.067}$	0.85
	3	$V_s = 20.07 p^{10.34} q^{0.028}$	0.87
	20121	11171111111111111111	

ตารางที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์แบบเลขชี้กำลังของ ^P และ^q ต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือน

บทที่ 5

สรุปผลการทดสอบและข้อเสนอแนะ

5.1 บทนำ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อดัดแปลงเครื่องทดสอบสามแกนที่มีอยู่เดิม (Conventional triaxial apparatus) ให้สามารถควบคุมวิถีหน่วยแรงหน่วยแรง (Stress path) ใน ระหว่างการทดสอบได้โดยอัติโนมัติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์และใช้เครื่องทดสอบดังกล่าวใน การศึกษาผลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อความเร็วคลื่นเฉือนในตัวอย่างดินเหนียวสร้างใหม่โดยใช้วิถี หน่วยแรงที่แตกต่างกันสามแบบซึ่งมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดเดียวกัน ภายใต้เงื่อนไขความเครียด คงที่ (Strain Control)

5.2 ผลการดัดแปลงเครื่องทดสอบสามแกน

เพื่อการทดสอบหาความเร็วคลื่นเฉือนภายใต้วิถีหน่วยแรงที่ต้องการ ผู้ศึกษาได้ทำการ ดัดแปลงเครื่องทดสอบแรงอัดสามแกนที่มีอยู่จนสามารถควบคุมวิถีหน่วยแรงได้ตามต้องการ เครื่องมือที่ถูกปรับปรุงสามารถใช้ในการศึกษาผลของวิถีหน่วยแรงที่มีต่อพฤติกรรมตัวอย่างดิน เหนียวอ่อนสร้างใหม่ได้

5.3 ผลของค่าความเร็วคลื่นเฉือนภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบต่างๆ

จากผลการทดสอบกับตัวอย่างดินเหนียวอ่อนสร้างใหม่สามารถสรุปได้ดังนี้ 1. ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 1 ค่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มลดลงในช่วง ความเค้นเฉลี่ยคงที่ความเค้นเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้นและค่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงความ เค้นเฉลี่ยเพิ่มขึ้นความเค้นเบี่ยงเบนคงที่ ภายใต้การควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 2 ค่าความเร็วคลื่น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยควบคุมให้ความเค้นเฉลี่ยและความเค้นเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้น สำหรับภายใต้การ ควบคุมวิถีหน่วยแรงแบบที่ 3ค่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงความเค้นเฉลี่ยเพิ่มขึ้นความ เค้นเบี่ยงเบนคงที่และค่าความเร็วคลื่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกในช่วงความเค้นเฉลี่ยคงที่ความเค้น เบี่ยงเบนเพิ่มขึ้น

จากผลการทดสอบพบว่าวิถีหน่วยแรงมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความเร็วคลื่น
เฉือน และความเร็วของคลื่นเฉือนมีความสัมพันธ์แบบเลขชี้กำลังกับความเค้นประสิทธิผล
เฉลี่ย (P') และความเค้นเบี่ยงเบน (q) โดยความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ยมีอิทธิพลต่อความเร็วคลื่น
เฉือนมากกว่าความเค้นเบี่ยงเบนในทุกวิถีหน่วยแรง

3. เมื่อได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างค่าโมดูลัสเฉือนกับพังก์ชันของอัตราส่วนช่องว่าง และความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย G = f(F(e),P') พบว่าค่าโมดูลัสเฉือนแปรผันตาม พังก์ชันของอัตราส่วนช่องว่างและความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ช่วงทำการเฉือนตัวอย่างที่ความเค้นเบี่ยงเบนสูงในขณะที่ความเค้นเฉลี่ยต่ำและ ความเค้นเบี่ยงเบนสูงในขณะที่ความเค้นเฉลี่ยสูง ค่าความเร็วคลื่นที่วัดได้มีแนวโน้ม ไม่สอดคล้องกัน ซึ่งสันนิษฐานว่าในขณะทำการทดสอบไม่สามารถควบคุมอัตราการ คายน้ำได้อย่างสมบูรณ์จึงทำให้เกิดการอัดตัวคายน้ำอยู่ในขณะที่เฉือนตัวอย่างจึง ต้องมีการปรับปรุงต่อไป

5.4 ข้อดี-ข้อเสีย ในการหา<mark>ค่าความเร็</mark>วคลื่นเฉ<mark>ือนด้วยเบ</mark>นเดอร์อิลิเมนต์

วิธีการหาค่าความเร็วคลื่นเฉือนด้วยเบนเดอร์อิลิเมนต์เป็นการหาความเร็วคลื่นเฉือนด้วย การสร้างคลื่นกำทอนแพร่กระจายลงไปในดินและสามารถติดตั้งกับเครื่องทดสอบทางปฐพีต่างๆ ได้ง่าย และสะดวกไม่มีความซับซ้อนในการคำนวณหาค่าโมดูลัสแบบเฉือนจึงเป็นอีกทางเลือก หนึ่งที่นิยมใช้ในงานวิจัยเพื่อหาคุณสมบัติทางพลศาสตร์ และจากการทดสอบในงานวิจัยนี้ทำให้ พบข้อเสียของวิธีนี้คือ ระดับสัญญาณของคลื่นที่รับอ่อนลงเมื่อผ่านดินที่สภาวะ Mean effective stress สูงๆทำให้ยากต่อการวิเคราะห์เวลาที่คลื่นเคลื่อนที่

5.5 ข้อเสนอแนะ

- ในขั้นตอนการควบคุมวิถีหน่วยแรงในช่วงของความเค้นประสิทธิผลเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ความเค้นเบี่ยงเบนคงที่ควรให้ช้าพอสำหรับแรงดันน้ำส่วนเกินสามารถระบายออก หมด
- ศึกษาค่าความเร็วคลื่นเฉือนในแนวราบเพื่อดูว่ามีผลกระทบจากแรงกระทำใน แนวราบต่อค่าความเร็วคลื่นเฉือนหรือไม่
- ทำการทดสอบกับตัวอย่างดินธรรมชาติที่ไม่ถูกรบกวน (Undisturbed Sample) แล้ว นำมาเปรียบเทียบกัน

รายการอ้างอิง

<u>ภาษาไทย</u>

กฤษฎา กมลเกรียงไกร. <u>พฤติกรรมเครียดระดับต่ำของดินเหนียวกรุงเทพฯโดยใช้เบนเดอร์อิเมนต์</u>. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548

เจริญ เพชรมุณี. <u>เรียนลัด Lab VIEW</u>. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2547.

ธิติรักษ์ อัครกุล.<u>ผลกระทบของสภาว<mark>ะหน่วยแรงต่อโมดู</mark>ลัสแรงเฉือนของดินเหนียวกรุงเทพ</u>.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548

- รีรินทร์ อมรวิทยารักษ์. <u>ความเร็วของคลื่นเฉือนโดยเบนเดอร์อิลิเมนต์ระหว่างการทดสอบ</u> <u>แบบอัดสามแกน</u>. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะ วิศวกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543
- พจนาฏ สุวรรณมณี. <u>เซ็นเซอร์และทรานสดิวเซอร์เบื้อต้น</u>. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2546.

วิโรจ บุศยพลากร <u>พฤติกรรมการอัดตัวคายน้ำของดินเหนียวกรุงเทพฯสร้างใหม่ จาก</u>

<u>สถานะเหลวถึงสถานะพลาสติก</u> วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546

สุเซษฐ์ ลิขิตเลอสรวง.<u>ปฐพีกลศาสตร์</u>.พิมพ์ครั้งที่ 1.สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรร์มหาวิทยาลัย,2551 สุรฉัตร สัมพันธารักษ์. <u>วิศวกรรมปฐพ</u>ี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: วิศวกรรมสถานแห่ง ประเทศไทย,2540.

<u>ภาษาอังกฤษ</u>

- Pulpong <u>Study of localization in sandy soil using shear wave logging</u>, Department of Civil Engineering
- Santamarina, J.C., and Cascante, G. 1996. <u>Stress anisotropy and wave propagation</u> A micromechanical view. <u>Canadian Geotechnical Journal</u>, 33(5): 770-782.
- Teparaksa,W.<u>Principal and application of instrumentation for the first MRTA subway</u> project in Bangkok.Proc.of 5th International Conference on Field Measurement in Geomechanics:411-416.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายจตุรงค์ ทองจารุแข เกิดวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2525 ที่จังหวัดนราธิวาส สำเร็จ การศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา จากมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนคร เหนือ ปีการศึกษา 2550 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมธรณีเทคนิค ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2550

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย